

Naše delo zaostaja za razvojnimi načrti

Polletni rezultati poslovanja nas ne morejo navdušiti, saj odstopajo od ciljev, sprejetih z resolucijo o družbenoekonomskem razvoju občine v letošnjem letu, kot od nalog, ki so jih v svojih planskih dokumentih sprejele delovne organizacije. Zato naj samoupravni organi v vseh delovnih okoljih kritično obravnavajo dosežene rezultate in ugotovijo tako objektivne, kot subjektivne vzroke za nedoseganje ciljev ter o svojih ugotovitvah poročajo na zasedanju zborov skupščine, je zapisano med ugotovitve in sklepe izvršnega sveta k gospodarjenju v letošnjem prvem polletju.

Dejstvo namreč je, da kamniško gospodarstvo letos spet zaostaja za povprečnimi rezultati slovenskega gospodarstva. Najsvetlejša točka je še vodno izvoz, predvsem zato, ker prevladuje izvoz v razvite države. Prodaja našega gospodarstva na tujem trgu se je v primerjavi z lanskim prvim polletjem povečala za 42 odstotkov (v Sloveniji za 53 odstotkov), vendar ni dosegla polo-

vice letnih izvoznih načrtov. Uvoz je v letošnjem prvem polletju v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta porasel za prek 25 odstotkov in je nekoliko večji od polovice za letos načrtovanega uvoza. Največji delež v uvozu predstavljajo re-produkcijski materiali, malo pa industrijska oprema.

Čeprav se je vrednost industrijske proizvodnje precej povečala, v polletju gospodarstvo ni doseglo načrtovane rasti. Razporejanje dohodka se je poslabšalo, saj je porasel delež za skupno porabo, medtem ko upada delež za skupno porabo delovnih organizacij in delež splošne porabe. Šibko gospodarsko aktivnost ponazarja tudi podatek, da je v industriji zaposlenost padla za 0,7 odstotka, v vsem gospodarstvu pa za 0,1 odstotka.

V prvem polletju so z izgubo poslovale tri temeljne organizacije in sicer Rudnik kaolina Črna, Meso Kamnik ter Gostinstvo in žičnice. V primerjavi z lanskim prvim polletjem je izguba za letos za polovico manjša.

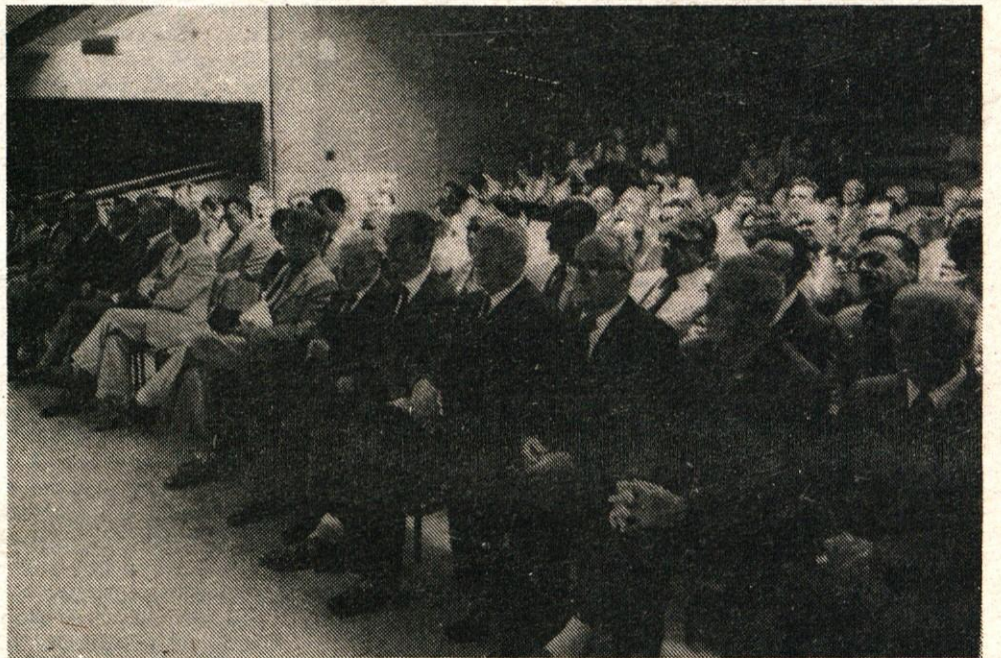
Ob tem velja dodati le, da se izhodišča in predlog sanacijsko-investicijskega programa za tozod Gostinstvo in žičnice na osnovi samoupravnega sporazuma o pravicah in obveznostih med prevzemniki sanacije, udeleženci sanacije in tozdom že uresničujejo.

Izvršni svet sodi, da je treba povečati produktivnost povsod tam, kjer je to mogoče, pri čemer bi veljalo, ob doseženi stopnji zaposlovanja, razmisliti tudi o zaposlovanju režijskih delavcev v proizvodnji, če je to izvedljivo in smiselno. Očitno bo zaradi nedoseganja ciljev treba planske dokumente znova preveriti in posamezne razvojne načrte skritti v okvir realnih zmogljivosti, pri čemer od izvoznih ciljev ne bomo mogli odstopiti ali jih zmanjševati.

K vsemu temu ne bo odveč še ugotovitev, ki izhaja iz poročila o poslovanju enote Ljubljanske banke Kamnik, da namreč v letošnjem letu naložb v razširjeno reprodukcijo ni bilo. Zato naj bi prihodnje leto v planskih dokumentih našle prostor le tište naložbe, katerih programi bodo pripravljene letos do konca septembra – ne pa želje, ki smo jih doslej skoraj po pravilu zapisovali vsa leta. Sicer pa je kamniška enota Ljubljanske banke uspešno uresničila svoje naloge in tekoče zagotavljala pogoje za nemoteno proizvodnjo, normalno preskrbo prebivalcev ter za povečevanje izvoza.

V negospodarstvu so se sredstva za družbene dejavnosti povečala za 41,4 odstotka, predvsem na račun višjih stroškov za porabljene surovine in material. Izgubo so imeli v polletju le v VVZ Antona Medveda zaradi neuskajanih ekonomskih cen za dejanskimi stroški. Izvršni svet je že avgusta imenoval posebno komisijo, ki bo proučila gospodarjenje v vrtcu in skušala najti ustrezne rešitve mimo povečanja cen, kajti če bi cene v vrtcu povišali, bi s tem kršili sprejeti dogovor o cenah.

J. T.

Petindvajsetega julija so se v spomin na 40-letnico vstaje na Kamniškem ter ob občinskem prazniku zbrali na slavnostni seji delegati občinske skupščine, skupaj z njimi pa tudi Miha Marinko in Franc Leskošek-Luka, predstavniki pobratnih in sosednjih občin ter najvišji predstavniki družbenopolitičnega življenja občine in skupščin interesnih dejavnosti. Zbranim je spregovoril predsednik občinske skupščine Slavko Ribaš, ki je tudi podelil listini častnih občanov Mihi Marinku in Francu Leskošku – Luki ter letošnja občinska priznanja.

Misel, da bi prvima padlima borcem Antonu Milavčiču in Dominiku Mlakarju postavili novo spominsko obeležje, se je uresničila ob letošnji 40-letnici vstaje. Ob prazniku občine, ki obeležuje začetek oboroženega upora proti sovražniku na Kamniškem, je Mirko Jerman, udeležence vstaje, odkril na Perovem novi spomenik, v katerem je izražena vsa elementarnost in ljubezen do domovine. Stopnice, ki vodijo do spomenika, obdajajo pa jih kamniti stebri različnih višini, pa predstavljajo močni nemški stroj, ki ga je bilo treba uničiti, da bi si pridobili tako dragoceno svobodo. (Obsežnejše poročilo o slovesnostih in prireditvah ob prazniku občine in 40-letnici vstaje objavljamo na straneh 3. do 5.)

Zbori občinske Skupščine bodo zasedali konec meseca

Konec meseca se bodo po počitniškem obdobju spet sestali zbori naše občinske skupščine: družbenopolitični zbor 28. septembra ob 16. uri in zbor krajevnih skupnosti in združenega dela 29. septembra ob isti uri. Poleg ustaljenih točk dnevnega reda bodo delegati obravnavali informacijo o polletnem poslovanju v gospodarstvu in družbenih dejavnostih. V potrditev bodo dobili predlog izhodišč sanacijsko-investicijskega programa za tozod Gostinstvo in žičnice skupaj s samoupravnim sporazumom o medsebojnih obveznostih in pravicah v času sanacije. Delegati naj bi sprejeli predlog samoupravnega sporazuma o zagotovitvi pogojev za ustanovitev in delo delovne organizacije za proizvodnjo in predelavo mesa v občinah Kamnik in Domžale, nadalje predlog odloka o spremembi in dopolnitvi noveliranega urbanističnega načrta za območje Kamnika, predlog odloka o določitvi kmetij po zakonu o delovanju kmetijskih zemljišč in kmetij. V gradivu za delegatsko skupščino je tudi predlog sklepa o uvedbi postopka o spremembi in dopolnitvi statuta občine.

Koran ne bo razrešil težav

Vse od padca šaha Reze Pahlavija in od triumfalnega »pohoda« imama Homeinija v Teheran, Iran in dogajanje v tej državi ne zgineta z naslovnih strani svetovnega časopisja.

Toda zdi se, da tako obetavna islamska revolucija prihaja v obdobje, ko bo verjetno zelo težko zavrniti mnenje, da se pravzaprav ne sprevača v svoje nasprotje. Če je morda za najbolj ortodokсне muslimane iranska revolucija nov korak v razvoju in pravovernem razumevanju islama, je za veliko večino treznih političnih opazovalcev Iran v položaju, ko mu tudi sklicevanje na koran ne bo prineslo mirnega življenja.

Čeprav je sila težko pritrđiti tistim, ki menijo, da je Iran že v vrtincu državljanske vojne, je vendarle težko verjeti, da je kaj prida daleč od tega. Bombe, tiste prave in one, katerih posledice so neprimerno globlje in širše, pokajo takorekoč vsak dan. Videti je, da je z »odhodom« bivšega predsednika republike Bani Sadra politično dogajanje v Iranu doseglo točko, ko vladajoča teokracija zgublja samozaupanje v pot, ki jo vse od strmogavljenja šaha narekuje iranskerju ljudstvu. Zaradi pravega verskega islam-skega fanatizma, ki ne pozna sodobnih zakonov razvoja in zahtev sodobnega življenja, ki se mu Iran ni mogel izogniti, se je v državi začela razraščati široka pahljača opozicije. Toda

če bi v razmerah parlamentarne demokracije (ali vsaj tiste, na katero prisegajo zahodne države) spoštovali pravila politične igre, potem iranska opozicija ne bi imela tolikšne, in vsaj v zadnjem obdobju, tako odločujoče moči. Iranska opozicija, ki jo sestavljajo bivši pripadniki šahovega režima, pripadniki bivšega predsednika Bani Sadra, pa že sloviti mudžahedini in še marsikdo, se mora namreč v nebrzdani vladavini verskih vodij takorekoč boriti za fizični obstoj. Zato po tem ni nič nenavadnega, če je strategija opozicije podobna vladavini verskih vodij – z bombnimi atentati skušajo »odrezati« vodstveno strukturo in videti je, da jim vsaj v tem trenutku to tudi uspeva.

Notranje dogajanje v državi ima torej vso prednost, čeravno vojna z Irakom traja že leto dni in je tudi očitno, da si Iran ne bo mogel še naprej dovoliti nekakšno brezbriznost do usode spopada s svojim sosedom. Toda takšno navidezno pomanjkanje interesa za vojno z Irakom je prej dokaz, da se znotraj države bje boj, ki je morda odločnejši za obstoj Irana. Toda hkrati je to tudi dokaz, da bo morala biti iranska revolucija nekoliko zmernejša in prizanesljivejša do vseh tistih, ki vendarle ne mislijo, da koran ponuja rešitev za vse težave. V obratnem primeru Iran še dolgo ne bo prepustil drugim najvidnejša mesta na časopisnih straneh.

J. KOVAČIČ

SREČNO! SREČNO!

Novo šolsko leto prinaša tudi stare skrbi, kako najvarneje prečkati cesto. Starši prvošolcev sicer prve dni spremljajo svoje neuke nadobudneže do šole. Kaj pa tisti starši, ki tega ne zmorejo zaradi zaposlenosti. Poleg babic in dedkov se priporočajo tudi starejšim otrokom in sosedom za varno spremstvo njihovih otrok do šolskih vrat. Prve dni pouka je za varen prehod čez prometno Ljubljansko cesto poskrbela tudi naša miličnica Ela Perko, kmalu jo bodo zamenjali pionirji-milicniki, ki so si pridobili ustrezno znanje iz varnosti v cestnem prometu. (Foto: Mira Jančar)

Od vsepovsod

● Izvažati tisto, kar tuji trg potrebuje

LJUBLJANA – Jugoslovanska izvozno-uvozna bilanca navkljub vsem prizadevanjem ni ugodna. Izpolnjevanje sprejetih plačilnobilančnih nalog prav tako ni dobro, so ugotovili na posvetu predsednikov slovenskih občinskih izvršnih svetov s predstavniki republiškega IS. Čeprav je povsem jasno, da je izvoz nujen, če hoče Jugoslavija doseči načrtovano plačilno bilanco, pa v nekaterih velikih delovnih organizacijah ugotavljajo, da posamezni tozdi niso preveč navdušeni nad izvozom. Ob tem je bilo na sestanku poudarjeno, da je slovensko gospodarstvo kljub sedanjem težavam sposobno izpolniti svoje izvozne naloge. Izhod pa je treba iskati v večjem izvozu tistih izdelkov, ki jih tuji trg potrebuje. Vsekakor pa je treba tistim, ki bodo zaradi izvoza dosegli slabše materialne rezultate, a pri tem ustvarili dragocene devize, del teh izgub tudi nadomestiti.

● Kakšna bo jesenska setev?

LJUBLJANA – Slovenske kmetijske delovne organizacije naj bi letos zasejale s pšenico okoli 6000 hektarjev površin, medtem ko naj bi zasebni kmetje posejali pšenico na približno 25 tisoč hektarjih njiv. Medtem ko po sedanjih ugotovitvah vsaj pri setvi pšenice ne bo večjih težav, jih bo precej več pri setvi koruze. Po drugi strani pa setev ne bo uspešna, če kmetje ne bodo pravočasno nakupili dovolj semena, so ugotovili na splošnem združenju kmetijstva, živilske industrijske in prehrane Slovenije. Za tržno pridelavo krušnega žita bo Slovenija letos potrebovala okoli 7750 ton semenske pšenice, vendar bo iz slovenskih semenarn prišlo le okoli 800 ton semenske pšenice. Preostalo količino bo treba kupiti v drugih republikah in prav zato naj bi slovenski kmetje čimprej ugotovili, koliko semenske pšenice sploh potrebujejo.

● Letošnji avgust dražji le za desetinko odstotka

LJUBLJANA – Kot ugotavlja slovenski zavod za statistiko, so se cene na drobno avgusta v Sloveniji povečale le za 0,1 odstotka. Kljub temu pa so se nekateri predmeti oziroma potrebščine v primerjavi z lanskim avgustom zelo podražile. Tako so bile avgusta letos šolske potrebščine dražje kar za 92,6 odstotka, gradbeni material za 66,5 odstotka, mesni izdelki za 62,6 odstotka, maščobe za 59,2 odstotka itd.

● Težave pri proizvodnji umetnih gnojil

BEOGRAD – če naj bi to jesen normalno sejali in tako izpolnili načrte jesenske setve, potem je treba takoj zagotoviti devize za uvoz surovin za proizvodnjo umetnih gnojil, so med drugim še posebej poudarili na sestanku proizvajalcev in potrošnikov umetnih gnojil v Gospodarski zbornici Jugoslavije. Za jesensko setev bi namreč potrebovali okoli 1,1 milijona ton umetnih gnojil iz domačih tovarn, vendar tovarne nimajo na voljo dovolj deviz, da bi kupile potrebne surovine, če naj bi tudi naredile toliko umetnih gnojil, kot so načrtovale. Kot so povedali na tem sestanku, imajo nekatere tovarne umetnih gnojil le še za 10 do 15 dni zalog, medtem ko je edino Slovenija zagotovila sredstva in pravice za redno proizvodnjo umetnih gnojil do konca leta.

● Boj za večjo odgovornost v vrstah zveze komunistov

LJUBLJANA – Zaostriži je treba odgovornost in tako upravičiti pričakovanja ljudi, da bomo bolj pri terjanju odgovornosti za tiste komuniste, ki ne uresničujejo politike zveze komunistov tako v gospodarstvu, kot v političnem sistemu, so še posebej poudarili na posvetu članov predsedstva CK ZKS s sekretarji medobčanskih svetov ZK. Pri tem je bilo rečeno, da se ne kaže zadovoljiti samo z številkami, ki dokazujejo materialno rast proizvodnje, temveč je treba več pozornosti nameniti razvoju samoupravnih odnosov.

Rubrika za naše kmetovalce

Pogoji pridelovanja in odkupa pšenice

Jesenska setev pšenice je pred nami, zato vas obveščamo o ekonomskih pogojih pridelovanja in odkupa pšenice v sezoni 1981/1982.

Odkupna cena pšenice je razreda v primerjavi s koruzo bo 1:1,3 v korist pšenice (primer je sedanja zamenjava 1 kg pšenice za 1 kg koruze z doplačilom razlike). Pridelovalci boste za krmo

lastne živine lahko zamenjavali oddano pšenico za koruzo v količinskem razmerju 1:1 (1 kg pšenice za 1 kg koruze) po vrednosti pa v razmerju 1:1,3 v korist pšenice (1 kg pšenice za 1,30 kg koruze). Pridelovalci boste lahko dobili za krmo lastne živine še do 20% otrobov ali krmilne moke po tržni ceni. Možna pa bo tudi zamenjava vašega semena pšenice za priznana semenska pšenice po navodilih strokovne službe v razmerju 1:1 s tem, da boste za zamenjavo pripravili očiščeno lastno seme in pri oddaji 20 q pšenice na ha se vam prizna polni regres. Razlika v ceni med semensko in merkantilno pšenico se bo pokrivala iz republiških interventnih sredstev. Pridelovalci boste upravičeni do kredita za potrebni reprodukcijski material v višini vrednosti za pogodbeno dogovorjene količine pšenice. Če boste po dogovoru prepeljali pšenico na prevzemno mesto žitno predelovalne industrije, boste prejeli za pokritje stroškov prevoza po 0,20 din za kg.

V akcijo za povečan odkup oz. zamenjavo pšenice se bo vključil tudi občinski sklad za intervencijo v kmetijstvu z regresi za seme, gnojila in zaščitna sredstva.

ANTON BREZOVAR

Še 17 zaščitnih kmetij

Zakon o dedovanju kmetijskih zemljišč in kmetij določa, da mora občina vsakih pet let usklajevati dejanske razmere z zakonom. Usklajevanje je teklo prek krajevnih skupnosti, ki so preverjale in dopolnjevale sezname zaščitnih kmetij. Konec junija je skupščina kmetijske zemljiške skupnosti sprejela sklep, da imamo v občini po usklajevanju 616 zaščitnih kmetij oziroma 17 več, kot jih je bilo po dosedaj veljavnem odloku. Novi odlok o določitvi kmetij po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in kmetij bodo skupaj s seznamom zaščitnih kmetij potrdili zbori občinske skupščine.

● 14. srečanje delavske solidarnosti v Kotorju

Družijo nas skupni cilji

Letošnji udeleženci srečanja delavske Solidarnosti iz osmih jugoslovanskih pobratenih mest Gornji Milanovac, Zrenjanin, Peč, Slavonska Požega, Strumica, Travnik, Kotor in Kamnik so se 3. septembra zbrali v zalivu Črnogorskega primorja, v Kotorju. Kljub posledicam, ki ga je staremu mestu in njegovi okolici pred dvema letoma prizadel potres, je Kotor še vedno paša za vsako oko. Gostoljubnost domačinov pa obiskovalca dobesedno navdušuje.

Kamniška delegacija se je odpravila na dolgo pot skozi Hrvaško ter Bosno in Hercegovino do Mostarja, kjer je prenočila. Pot po dolini Vrbasa in Neretve je bila zanimiva, popestril jo je zlasti prof. Andrija Mačkoveš, zgodovinar iz osnovne šole Fran Albreht, ki je z zanimivo pripovedjo orisal zgodovinska obdobja znanih krajev ob poti. Za razvedrilo in smeh pa je poskrbel »Radio Kamnik«, ki ga je vodil Franc Pestotnik. Tako je bila sicer nekaj sto kilometrov dolga pot z lahkoto premagana.

Tudi naslednji dan, ko smo nadaljevali pot iz Mostarja, skozi Dubrovnik do cilja, ni manjkalo zanimivosti ter razvedrila. Nekaj kilometrov pred Kotorjem smo se celo prijetno osvežili v morju in pregнали morebitno utrujenost.

Že v Risanu, predmestju Kotorja sta nas pričakala in prijazno sprejela vodiča-domačina Marija in Brane. Pred vhomom v staro mestno središče Kotorja, na Obali Maršala Tita, nas je ob zvokih mornarske godbe prisrčno sprejela in pozdravila množica občanov in pionirjev z zastavicami. Tako zbrani iz vseh repu-

blik in pokrajin smo se s pesmijo na ustih združili v kolo. Po ogledu starega, precej porušenega mesta, smo se ob 19. uri zbrali v letnem gledališču, kjer sta nas pozdravila Tripo Franović, predsednik občinskega sindikalnega sveta in Anton Maškov, predsednik skupščine občine Kotor. Gostitelji so pripravili bogat kulturno-umetniški program, v katerem sta nastopila domača pevka zbor, pionirski pevski zbor, gledališka igralca, operna pevka, pionirji pa so zaplesali nekaj črnogorskih narodnih plesov.

Naslednji dan nas je prebudilo deževno jutro. Kljub temu smo se dopoldne zbrali pred spomenikom padlim v NOB v Kotorju, kjer so predstavniki pobratenih mest položili venec. Razdeljeni v skupine smo obiskali delovne organizacije Jugooceanija, Jugopetrol, Industrijo ležajev in Bokeljko, tekstilno industrijo Jadran v Perastu, Autoremont, Riviero,

Ljekobilje, Bolnišnico Risan in Zdravstveno ustanovo Vrmac v Prčanju. V vseh delovnih kolektivih so nas prisrčno sprejeli, nas seznanili s proizvodnjo ter pogostili.

In že je bil pred nami zadnji dan. Pozdravilo nas je toplo sobotno jutro. Ko smo se z avtobusom spuščali po stari ovinkasti cesti iz Tivata proti Kotorju, se je mesto ob zalivu kot biser kopalo v jutranjem soncu. To je pogled, ki ga ni moč opisati z besedami in tudi barvna razglednica je samo njegova senca. V pristanišču smo se vkrcali na trajekt, ki nas je popeljal vzdolž zaliva Boke Kotorške. Zopet smo s pomočjo vodiča spoznali številne znamenitosti in lepote tega dela Črnogorskega primorja, ki mu ni primerjave. Povsod ob ožali so nam domačini mahali v pozdrav, kajti s trajekta so odmevali zvoki glasbe, ki so oznanjali svečanost enkratnega izleta »pobratimov«.

Bližali smo se zadnjemu »povdigu« našega srečanja. Po ozki cesti, vklesani v strmo pobočje Vrmaca nad Tivatom, so avtobusi premagovali nevarno pot do zadnjega srečanja »Karavane 81«. Posedli smo po travi in iz menaž pojedli partizansko kosilo-pasulj.

Povratek je bil mirnejši in tišji, saj se je vsak udeleženec karavane ukvarjal s spomini na 14. srečanje delavske solidarnosti pobratenih jugoslovanskih mest v Kotorju. Niso se krepile samo prijateljske vezi, temveč so se tudi tokrat rojevale nove ideje za nadaljnje sodelovanje ter izmenjavo kulturnih, športnih, turističnih, gospodarskih in drugih dobrin, ki tvorijo bogastvo naše domovine, našo moč in zavest v tkano v delavsko solidarnost, v bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, ki jo moramo čuvati, kot zenico svojega očesa.

MIRA JANČA

Presenečeni in navdušeni

Med vožnjo s trajektom, ki nas je popeljal na zanimiv izlet ob Kotorskem zalivu, sem imela priložnost pobarati nekatere udeležence 14. srečanja delavske solidarnosti o vtisih z dosedanjih karavan. Večina se je srečanja prvič udeležila in domov so ponesli ne-pričakovano lepe spomine.

FAHIRA RIDIČ iz Travnika je povedala, da je bila zelo počaščena in vesela, ko so jo v osnovni organizaciji sindikata v Borcu izbrali za udeleženko srečanja.

»Tokrat sem se srečanja prvič udeležila. Takega sprejema v Kotorju sploh nisem pričakovala. Prijetno sem presenečena nad gostoljubnostjo Kotorčanov, ki so se zares potrudili, da bi bilo naše bivanje pri njih čim boljše. Spoznala sem mnogo novih prijateljev, prijaznih, odkritosrčnih. Mislim, da se na ta način resnično pogloblja bratstvo in enotnost. Takih srečanj si še želim.«

ZDENKO BUDAJ iz Slavonske Požege je bil tokrat prvič v Kotorju, v Kamniku pa je bil že dvakrat, drugič mu je bilo bolj všeč. »V Kamniku mi je bil najbolj všeč spredov narodnih noš. Navdušila me je kolona jezdecev na konjih, vozovi in predstavitve

različnih kulturno-umetniških skupin. Tudi iz Arboretuma sem ponesel domov nepozabne vtise in seveda nekaj sadik za moj vrt. V Svilanitu smo spoznali izredno kvalitetno proizvodnjo. Ravno tedaj so izdelovali brisače za olimpijske igre v Moskvi. Delovna organizacija Požeška dolina, v kateri sem zaposlen, ima tudi poslovne stike s Svilanitom. Prav tako sodelujemo s Svitom, Titanom in Stolo. Mislim, da so vsa dosedanja srečanja dala vsestransko dobre rezultate, zlasti pri zblizevanju mladih delavcev in izmenjavi najrazličnejših izkušenj. Tudi na gospodarskem in kmetijskem področju je lažje sodelovati tam, kjer so že navezani prijateljski stiki.«

DURDA SERAFIMOVA iz Strumice: »Prvič sem v Kotorju. Navdušilo me je mesto in ljudje, ki so izredno gostoljubni. Veliko sem videla. Povsod mi je bilo všeč, najbolj v muzeju. Ko so nas tako bratsko in prijateljsko sprejeli prvi dan, sem imela občutek, da jih že dolgo poznam. Tudi delavci v Jadranu so me navdušili. Navezali smo številna nova prijateljstva. Pogovarjali smo se o delu pri njih in pri nas, o zaba-

vi, življenju in delu mladih, nazadnje pa smo celo izmenjali naslove, da si bomo lahko dopisovali. Tudi jaz sem dobila novo prijateljico.«

KAREL RAVNIKAR iz Kamnika se je že dvakrat udeležil karavane solidarnosti in pravi, da je vsaka doživetje zase, in da ni nobeno srečanja ponovitev prejšnjega.

»Bistvo srečanj niso zgolj besede in popisani papirji, temveč dejansko uresničevanje zamisli o sodelovanju na vseh področjih življenja in dela bratskih narodov in narodnosti. Tudi vtise s srečanj ni moč opisati z besedami. Kdor jih želi spoznati, jih mora sam doživeti. Všeč mi je, ker srečanja niso ozko politična, kljub temu pa nadvse koristna in pomembna pri nadaljnjem oblikovanju našega sodelovanja in zdrave družbeno-ekonomske politike. Zadnja leta se je še močnejše razvilo sodelovanje na gospodarskem področju, čeprav ugotavljamo, da je še veliko neizkoriščenih možnosti, ki bi lahko prispevale k gospodarski stabilizaciji.«

STJEPAN GARANOVIČ je domačin iz Kotorja. Tokrat je bil

tudi vodič skupine iz Travnika. Doslej je udeležil karavane Zrenjaninu in Slavonski Požegi.

»Obe mesti, ki sem ju obiskala sta lepi na svoj način, gostoljubnost pa sem povsod enako občutil. Srečanja mi največ pomenijo zaradi resničnega poglobljanja bratstva in enotnosti, zblizevanja delovnih organizacij na naravni osnovi (zamenjave proizvodov izkušenj, mišljenj, predlogov dobrih idej). Mislim da se ideje ki se rodijo na vsakem srečanju tudi uresničujejo, kar je tudi cilj našega sodelovanja. Na srečanju bi morali prihajati vedno novi delavci, ki bi prenašali izkušnje in vtise v svojo delovno okolje. Tako bi na najbolj naraven način približali pomen srečanj širšem krogu, kar bi brez dvoma najbolj utrjevalo bratstvo in enotnost med našimi narodi in narodnostmi. Moj predlog pa je, da v prihodnje gosti karavane ne bi več prenočevali v hotelih ali domovih, temveč pri družinah gostiteljev, kajti tako bi se na najbolj neposreden način spoznavali tkali prijateljstva in družine lahko izmenjavale tudi počitnice.

MIRA JANČA

Durda Serafimova

Fahira Ridič

Karel Ravnikar

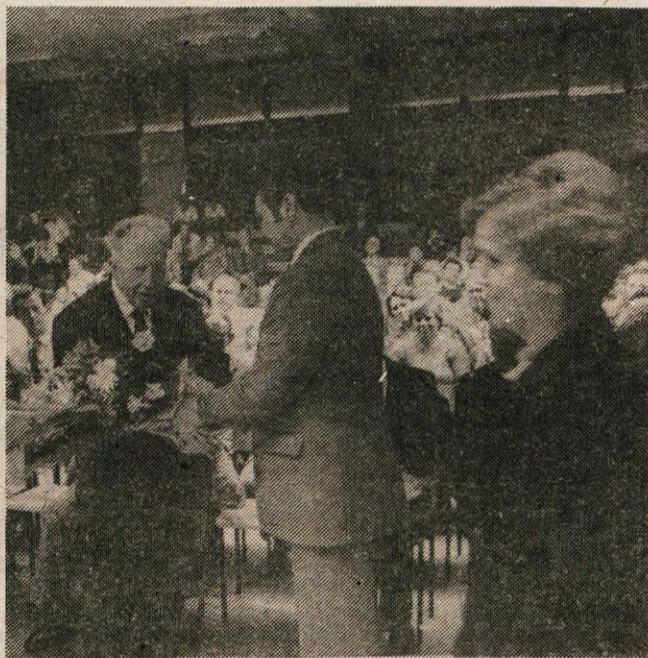

Zdenko Budaj

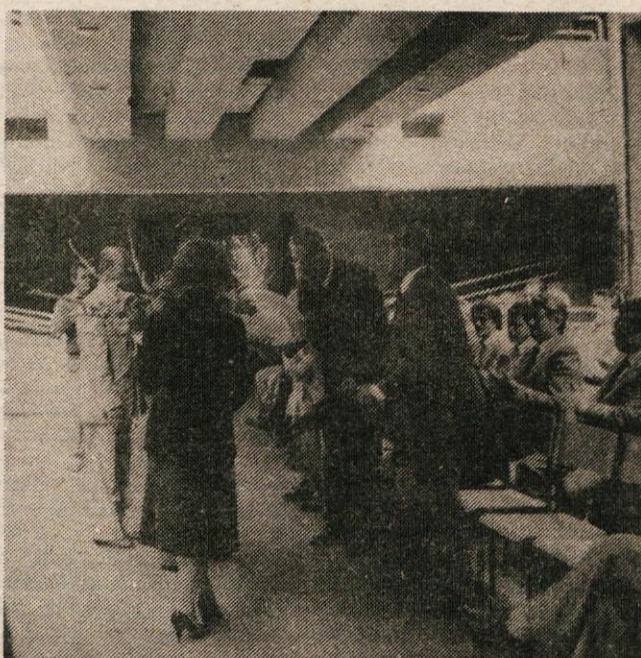

Stjepan Garanovič

SLOVESNOSTI OB PRAZNIKU OBČINE IN 40-LETNICI VSTAJE

Miha Marinko in Franc Leskošek – Luka sta na slavnostni seji občinske skupščine prejela listini častnih občanov

Odločno se moramo spoprijeti s slabostmi

Slovesno vzdušje ob koncu julija, ko s priložnostnimi slovesnostmi, novimi delovnimi uspehi in drugim obeležujemo praznik naše občine, je bilo letos povezano z obletnico najpomembnejšega revolucionarnega dejanja v zgodovini našega naroda, s 40-letnico oborožene vstaje proti okupatorju.

Osrednje slovesnosti ob obletnici vstaje in prazniku občine, s katerim obeležujemo začetek oboroženega upora v takratnem kamniškem partijskem okrožju, so se zvrstile 25. julija.

»Ta dan, 27. julij, smo si izbrali občani Kamnika za svoj praznik, kot spomin na junaštvo našega ljudstva, na vse žrtve, muke, ponižanja in trpljenje, pa tudi kot trdno vero v zmago, za boljše in srečnejše življenje.« je spregovoril Slavko Ribaš, predsednik občinske skupščine zbranim delegatom, predstavnikom družbenopolitičnih organizacij in skupščin interesnih dejavnosti ter številnim gostom, med njimi sta bila tudi Miha Marinko in Franc na slavnostni soji občinske skupščine v Izobraževalnem centru Rudolfa Maistra.

Slavnostni govornik je najprej orisal dogodke pred štirimi desetletji v Sloveniji in na območju današnje občine in ponovno opozoril na presenečenje, ki ga okupator, na višku svojih moči, saj je pod njegovim škornjem ječala skoraj vsa Evropa, ob oboroženi vstaji skoraj ni mogel dojeti ter na maščavalne akcije, ki so sledile po začetku oborožene vstaje. Nato je spregovoril o povojnem obdobju, o razvoju, ki nas je iz nerazvite uvrstil med srednje razvite države. »Velikokrat smo bili soočeni s težavami, bodisi poddedovanimi iz preteklosti, pa tudi tistimi, ki so jih povzročala nova, v socialistični graditvi vznikla protislovja. Vendar, vedno doslej, ne prikrivajoč dejstev, ob kritični analizi stanja, ozirajoč se na vse ustvarjalne sile naše družbe, na naš samoupravni sistem, smo našli izhod. Tudi sedaj moramo priznati, da se srečujemo z dokaj zapletenimi razmerami, tako doma kakor v svetu. Priče smo vedno težjim zapletom v mednarodnih političnih in gospodarskih odnosih. Vedno česče se pojavljajo nova krizna žarišča, narašča napetost med blokoma, nadaljuje se tekma v oboroževanju, prepad med razviti in nerazviti se poglablja, zastrujujejo se problemi zaposlovanja, prehrane, surovin ter energije.« je dejal Slavko Ribaš ter se nato ozrl po rezultatih, ki smo jih dosegli pri uresničevanju nalog v preteklem planskem obdobju, od kazalcev gospodarske uspešnosti preko urejanja prostora, komunalne in stanovanjske gradnje, razvoja družbenih dejavnosti ter krajevnih skupnosti.

»Na osnovi doseženega v preteklem planskem obdobju in ob upoštevanju zaostrenih pogojev gospodarjenja, smo sprejeli do-

govor o temeljnih družbenega plana občine. V njem smo izpostavili kot glavne naloge: nadaljnjo krepitve in uveljavljanje samoupravnih družbenih odnosov, zatotivitev stabilne življenjske ravni, izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev ter nadaljnjo krepitve obrambne sposobnosti, varnosti in družbene samozaščite. Gospodarski razvoj naj bi bil tudi v prihodnje hiter in dinamičen in bi ga morali doseči predvsem z dvigom produktivnosti dela, izboljšanjem organizacije dela, uveljavanjem sodobnejše tehnolo-

Ob prazniku občine je spregovoril predsednik občinske skupščine Slavko Ribaš

logije nin boljše izrabe obstoječih zmogljivosti. Še naprej pa mora biti osnovno gibalno povečanja proizvodnje usmeritve v izvoz, predvsem na konvertibilno tržišče, saj nam le to lahko dogoročno zagotovi nadaljnji vsestranski gospodarski napredek.

Čas in razmere nam narekujejo, da tako, kot še nikoli doslej strnemo svoje vrste ter se odločno spoprimemo z vsemi slabostmi, ki ovirajo naš nadaljnji razvoj. Ob tem naj bo vodilo in spodbuda za nadaljnje delo revolucionarno izročilo našega praznika,« je zaključil Slavko Ribaš.

V imenu pobratenih občin je našim občanom in delovnim ljudem izrekel čestitke in najboljšje želje za nadaljnji razvoj predstavnik delegacije iz Gornjega Milanovca. Udeležencem slavnostne skupščine je spregovoril tudi predstavnik Maistrovih borcev ter se ob tej priložnosti zah-

valil za vso skrb, namenjeno Maistrovim borcem ter se zahvalil za ohranjanje revolucionarnih izročil naše preteklosti. Izrečnim čestitkam ob prazniku ter željam za nadaljnji hitri razvoj občine se je pridružil še predstavnik sosednje občine Domžale.

»Ganjen sem in naj se topla zahvalim za priznanje,« je dejal Miha Marinko potem ko je predsednik občinske skupščine njemu in Francu Leskošku-Luki izročil listini častnih občanov. V priložnostnih mislih se je Miha Marin-

ko spomnil dveh revolucionarjev, dr. Dermastie in Toma Brejca, ki ju ni več ter tudi na prvo srečanje s Kamnikom. »Leta 1923 smo Zagorjani oziroma društvo Vesna obiskali Kamnik, in se ob tej priložnosti spri z orjuno, ki nas je napadla.«

Na slavnostni seji občinske skupščine, ki so jo s svojim nastopom popestrili pevci Solidarnosti in godba na pihala, so podelili tudi letošnja občinska priznanja najprizadavejšim posameznikom, organizacijam in društvom.

Vstaja je združila naše ljudi

Na Kratni, kjer so po začetku oborožene vstaje na Kamniškem zbrali borci Kamniško-dupliške čete, bi naj bilo ljudsko zborovanje, a je bilo treba prireditve zaradi slabega vremena preseliti v športno dvorano pri osnovni šoli Frana Albrehta. Tu je zbranim spregovoril Tone Šturm, eden od organizatorjev in udeležencev vstaje na Kamniškem. V svojem nagovoru je osrednjo pozornost namenil dogodkom pred štiridesetimi leti.

»Te spomine, ta dejstva moramo ubujati predvsem mlajšim generacijam, ki grozot iz leta 1941 do 1945 niso doživljale, da jim čim bolj prepričljivo predočimo, kako strašen in ponižujoč je razpad države – domovine in sovražna okupacija, da jim bodo ta dejstva stalen opomin, kako lahko je svobodno izgubiti in kako težko in s kakšnimi nečloveškimi žrtvami se mora svoboda pridobiti.

Vsaka okupacija, to je nasilna zasedba – podjarmljenje ljudi, narodov, držav, pomeni izgubo narodnih, socialnih in osebnih svoboščin, v toliko večji meri to pomeni nacistično-fašistična okupacija v letu 1941. Moreča in ponižujoča je bila zavest občutka izgube človeškega dostojanstva, izguba pravice svobodne miselnosti in dejavnosti, ko je postal človek manjvredna brezpravna stvar, izročena na milost in nemilost tuji oholosti, brezsrčnosti in nasilju.

Ko smo se takrat, v svoji nemoci, spraševali, kdo je kriv za tako stanje, je bil odgovor jasen: da je poleg tujega nasilja kriv predvsem monarhokapitalistični neljudski režim in nesposobnost, strahopetnost ter izdajstvo vodeče generalilete, saj sta vlada z monarhom in generalštab pobegnili v tujino ali pa so se udinjali v izdajalsko službo okupatorju, ljudstvo pa prepustili brez vodstva, brez zaščite in brez izgledov rešitve.

Govornik je nato omenil vlogo komunistične partije pri združevanju naprednih in svobodoljubnih sil v boj proti okupatorju ter opozoril, da je kamniško-domžalsko območje v boju častno izvršilo svojo dolžnost »in še več, v pripravah in prvem letu vstaje celo prednjačilo v svoji organiziranosti, širini in moči udarne akcije.« K temu je pripeljalo nekaj dejstev, je dejal Tone Šturm. Najprej, da so bile priprave na vstajo plod večmesečnega zagnanega dela KP od CK KPS do okrožnega komiteja in njegovega vojnorevolucionarnega komiteja ter da so vstajo začeli, povedli in dali prve žrtve predvsem komunisti, skojevci in somišljeniki partije. Poleg tega je imela vstaja na Kamniškem že od začetka vojaški značaj, saj so šli prvi partizani v borbo kot vojaška formacija s

Mirko Jerman, Roman Potocnik, Tone Šturm, Albin Vengust, Avgust Vidmar in Stane Žerovnik so edini preživeli udeleženci oborožene upora sovražniku na Kamniškem. Ob letošnjem jubileju, 40-letnici vstaje, jim je predsednik občinske konference SZDL Janez Prezelj na zborovanju izročil posebna priznanja.

četami, ki so tvorile Kamniški partizanski bataljon. To območje je dalo kot prvo v Sloveniji svoj krvavi prispevek v boju za svobodo, saj sta v noči od 27. na 28. julij leta 1941 padla prva borca – skojevca Miklavčič in Mlakar, 2. avgusta istega leta pa so bili ustreljeni prvi talci Hren, Dremelj, Eksler in Glavič. Prva požgana vas je bila Rašica, ki je bila na operativnem področju Kamniškega bataljona. Ta bataljon je kot prva borbena enota prejel priznanje glavnega poveljstva slovenskih partizanskih enot za uspešno

vodenje akcij proti okupatorju in domačim izdajalcem.

»Zelo pomembno je, da je vstaja in borba prinesla splošno opredelitev ljudi in združila ob aktivnem političnem delovanju partije in OF na eni strani ogromno večino poštenih, domoljubnih in svobodoljubnih ljudi, na drugi strani pa izrinila na vidno površino vso pokvarjeno izdajalsko buržuazno in lumpenproletarsko navlako, ki se je zaradi strahopetstva ali ozkih osebnih materialnih interesov udinjala okupatorju ter podlo in sramotno z njim sodelovala.

Tone Šturm je nato opisal 28. julij 1941 na Kratni. »Do 3. ure zjutraj, ki je bila določena za zbor kamniških in dupliških borcev, se je zbralo 17 tovarišev in sicer Tomo Brejč kot inštruktor CK KPS, Marjan Dermastia kot komandant bataljona, jaz kot komisar ter 14 ostalih borcev. Oboroženi smo bili s štirimi puškami in štirimi ali petimi revolverji. Ker smo ponochi slišali streljanje, ki mu nismo vedeli pomena in ko se je začelo svitati, smo se zaradi varnosti umaknili v gozd pod Kratno, na Kratni je ostal za zvezo domačin Slavko Kališnik. Sestal naj bi se z obveščevalcem iz Kamnika, ki naj bi mu sporočil, kaj se je dogajalo v Kamniku po naših akcijah. Ker Kališnika v določenem času ni bilo, sem dobil nalogo, naj grem pogledat na Kratno. Prišedši na rob gozda pod Kališnikovo hišo sem opazil, da je hiša obkoljena z večjim številom

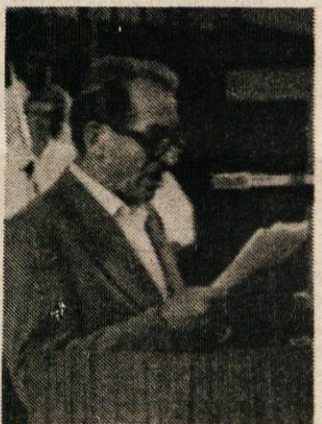
pred polnočjo in tako preprečili načrtovane akcije ter ubili dva naša skojevca, enega pa ranili.

Poudariti moramo tudi dejstvo, da so večino žrtve in občasnih porazov naših borcev povzročila izdajstva domačih ljudi. Tako je bilo v Kamniku, tako pod Tunjicami, za Komendsko Dobravo, tako na Golčaju, v Selah pri Vodcah, itd. Tudi pri aretacijah naših sodelavcev, mučenjih in streljanju talcev je bilo v glavnem krivo izdajstvo zaradi denarja, strahopetnosti ali prisile. Iz poteka borbe, njenih uspehov in končne veličastne zmage pa tudi vemo, da je bil uspeh odvisen od enotnosti, odločnosti in hrabrosti. Vrednost in pomen borcev prvega kamniškega bataljona pa se je pokazala tudi v nadaljnji borbi, saj so se uveljavili kot komandanti, politični delavci in borci v borbennih enotah in na terenu. Dokaz njihovih zaslug je priznanje in zahvala domovine, saj je oštrim borcem Kamniškega bataljona dodelila orden narodnega heroja, od teh je danes živ le eden.«

Govornik se je nato ozrl po poti, prehojeni v šestintridesetih letih svobode. »Dosegli smo življenjski standard, ki ga največji optimisti niso mogli predvideti. V borbi za materialne dobrine pa smo počasi izgubljali največje vrline, ki so odlikovale naše borce, to je predanost skupnim interesom, čvrsta idejno in akcijsko povezanost od baze do vrhovnega vodstva. Skromnost in samoodrekanje sta se spremenila v hlastanje za osebnimi koristmi, zahtevali in trošili smo več, kot smo bili voljni in sposobni ustvariti s svojim delom. To nas je privedlo do današnjih težkih gospodarskih razmer in do upadanja realnih pogojev za naše delo in življenje, istočasno pa tudi do slabšanja političnih razmer. Za tako stanje ni krivo vodstvo ZK, sistem in zakoni – kot radi govorijo tisti odgovorniki, ki zaradi nesposobnosti, pomanjkanja čuta odgovornosti, površnosti in oportunitizma dosesegajo slabe delovne rezultate in se borijo z izgubami – pač pa oni sami in mi vsi, ki več trošimo, razsipamo, kot ustvarjamo s svojim delom.

Taka napačna in škodljiva miselnost in delo ustvarjata pogoje za nezadovoljstvo, malodušje in plodna tla za delo naših sovražnikov. Zato in iz tega izhaja tudi kosovski problem.

Kosovski dogodki naj bodo za nas vse opozorilo in opomin, kakšni ne smemo biti in kako moramo delati, da tudi pri nas izkoristimo vsak pojav nacionalističnega šovinizma in narodne nestrpnosti, da ne samo ohranimo, temveč še bolj utrdimo enotnost, bratstvo in edinstvo naših narodov in vseh naših ljudi, da čimprej in uspešno premagamo sedanje gospodarske in politične težave ter varno in z zaupanjem zremo v bodočnost, ki naj bo še bolj srečna, še bolj humano človeška za vse naše ljudi.

Tone Šturm je na zborovanju v športni dvorani pri osnovni šoli Frana Albrehta spregovoril tudi o občutkih prvih partizanov, ki so se zbrali na Kratni

nemških policistov, oboroženih z avtomatskim orožjem in mitraljezi. Videč, da jim z našo številčnostjo in oborožitvijo ne moremo nič, pojav Nemcev na našem zbornem mestu pa je tudi nakazal izdajstvo, smo se umaknili globje v gozd proti Kolovcu. Pozneje so nas obvestili, da so Nemci dobili Kališnika spati doma na senu, aretirali so ga in odvedli s seboj. Domnevali smo, da je Kališnik, ker javke iz Kamnika ni bilo, odšel domov z namenom, da pošlje nekoga domačih v Kamnik, sam pa čakal in zaspal na senu. Pozneje smo tudi izvedeli, da so bili naši nameni za akcije v Kamniku izdani, zato so Nemci postavili zasede še

Srečanje v Kamniški Bistrici

Sredi julija je bilo v Kamniški Bistrici tradicionalno srečanje izseljencev in naših delavcev na začasnem delu v tujini, ki ga je pripravila podružnica izseljenske matice Domžale-Kamnik in ga povežala s slovesnostmi ob prazniku občine.

Čprav vreme prireditvi ni bilo naklonjeno, se je pred planinskim domom zbralo precej ljudi, ki jim je spregovoril predsednik podružnice izseljenske matice

Domžale-Kamnik Janez Maleš. V svojem nagovoru je opozoril na jubileje, ki jih v naši domovini slavimo v letošnjem letu. Spomnil se je na obletnico smrti predsednika Josipa Broza Tita ter obletnico smrti našega rojaka Lujza Adamiča. Poudaril je, da je vsako srečanje izseljencev in delavcev na začasnem delu v tujini z domovino priložnost, da spoz-

(Nadaljevanje na 4. strani)

SLOVESNOSTI OB PRAZNIKU OBČINE IN 40-LETNICI VSTAJE

(Nadaljevanje s 3. strani)

navajo pravo resnico o njej in da se pogovorijo med seboj.

Zbrane je pozdravil tudi Srečo Berčič, predstavnik slovenske izseljenke matice ter se ob tej priložnosti rojakom v tujini zahvalil

za to, da so z mislimi in tudi dejanji vedno z nami, kar so dokazali ob nesrečah, ki so nas prizadele.

Kulturni program je povezoval Tone Ravnikar, zapel pa je moški pevski zbor Solidarnost.

Praznovali so tudi Moščani

Julija so praznovali tudi v krajevni skupnosti Moste. Osrednja slovesnost je bila 19. julija pred osnovo šolo v Mostah, na njej je zbranim najprej spregovoril predsednik krajevne organizacije SZDL Moste Stane Zarnik. Narižal je uspehe, ki so jih v krajevni skupnosti zabeležili v zadnjem letu ter kritično spregovoril o polemikah, ki jih burijo različna razmišljanja o dograjevanju obeh objektov osnovne šole Moste - Komenda, ki jih bodo lahko prekinili le s pravim samoupravnim dogovarjanjem.

Ob prazniku krajevne skupnosti je spregovoril tudi predsednik občinskega izvršnega sveta Tone Pengov. Ozrl se je po opravljenem delu pri uresničevanju zastavljenih ciljev, med katerimi je

bilo gotovo zelo pomembno in težko delo oblikovanje novih planskih dokumentov. Pohvalil je dosednji razvoj krajevne skupnosti ter poudaril, da bosta tudi v prihodnje potrebna zrela dogovarjanje in usklajevanje želja z realnimi možnostmi.

Na slovesnosti so podelili krajevna priznanja OF, ki so jih prejeli Ivanka Jerman, Franc Štebe, Miha Avguštin, Ludvik Koritnik in Miro Hočvar. Prizadevni člani moščanskega gasilskega društva Marijan Koncilja, Andrej Gašperlin in Franc Ravnikar pa so prejeli republiška oziroma občinsko gasilsko priznanje. Kulturni program so s prijetnim nastopom zapolnili člani domačega kulturnega društva.

Nova proizvodna hala

Ob prazniku občine so imeli priložnostno slovesnost tudi v tozdu Eksperimentalna tkalnica, saj so odprli nov proizvodni prostor - naložbo, vredno 20 milijonov dinarjev, ki so jo v celoti poravnali z lastnimi sredstvi - v katerem so dobili prostor za skladiščenje in predpripravo, medtem ko tkalski stroji še vedno tečejo v stari proizvodni hali.

V tozdu predvidevajo, da bodo z novo naložbo in majhnim povečanjem števila zaposlenih fizični obseg proizvodnje povečali za 60 odstotkov. Letos naj bi ustvarili 70 do 80 milijonov din celotnega prihodka, prihodnje leto naj bi se povečal že na skoraj 120 milijon

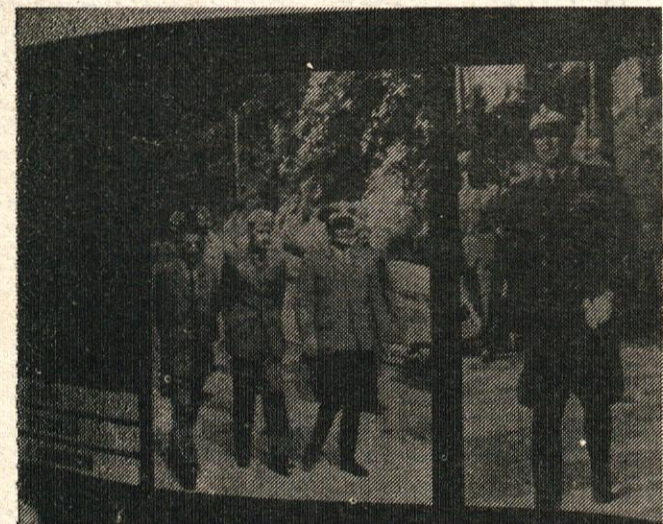
nov dinarjev. Kljub težavam, ki jih imajo vsi tekstilci pri zagotavljanju surovin, v Eksperimentalni tkalnici za tekočo proizvodnjo surovin ne zmanjkuje. Uspešno povečujejo tudi svoje izvozne cilje, saj bodo letos na tujem trgu, v skandinavskih deželah, prodali 10 odstotkov vse proizvodnje.

Poleg povečevanja izvoza, ki je njihov osnovni razvojni cilj, si v Eksperimentalni tkalnici prizadevajo, da bi v Kamniku odprli svojo trgovino - svetovalni center, v kateri bi ne le prodajali svoje blago, ampak ponudili tudi svetovanje pri opremljanju stanovanj z dekorativnim blagom.

Popolnejša predstavitev revolucionarne poti

»Muzej Kamnik je leta 1964 s fotografskim gradivom, s posnetki dokumentov in muzealijami pregledno prikazal začetek in razvoj revolucionarnega delavskega gibanja na Kamni-

Ljubljana ter organizacije ZZB NOB kamniške in domžalske občine. Številni borci in aktivisti so dali tedaj na voljo Muzeju fotografije, dokumente in muzejske predmete, poseben

škem med dvema vojnama, bolj podrobno pa osvetlil najpomembnejše dogodke in procese v štiriletnem narodnoosvobodilnem boju v kamniškem partijskem okrožju. Ta stalna zbirka je bila hkrati tudi prva v novoustanovljenem Muzeju Kamnik. Pri njeni postavitvi so tedaj sodelovali sodelavci Muzeja ljudske revolucije

koordinacijski odbor pod vodstvom Mirka Podbevška pa je pomagal pri zbiranju dokumentacije in muzealij na terenu. Občinska skupščina je z denarjem omogočila ureditev prostorov v drugem nadstropju gradu Zaprice za prvo stalno muzejsko zbirko.

S temi besedami je dr. Miroslav Stiplovec ob otvoritvi do-

polnjene stalne muzejske razstave v Zapricah - med drugimi sta se je udeležila tudi dr. Avguštin Lah in Albin Vengust - spomnil na urejanje muzejske zbirke o predvojnem in medvojnem revolucionarnem gibanju na Kamniškem. V svojem priložnostnem nagovoru je nato predstavil novosti v stalni razstavi, za dopolnitev katere so dali pobudo odbor Šlandrove brigade, odbor aktivistov kamniškega okrožja in odbor ZZB NOV Kamnik.

»Glede na prostorske možnosti smo se odločili, da dosejemo stalno razstavo po načinu njene postavitve pustimo nespremenjeno, v vitrinah pa razstavimo novo gradivo, ki naj bi posebej poudarilo najpomembnejše prelomnice v razvoju predvojnega revolucionarnega gibanja in v narodnoosvobodilnem boju, predvsem take, ki so bile značilne v kamniškem območju, a so bile odmevne tudi na Slovenskem.«

Z besedami je nemogoče opisati vse novosti v stalni muzejski zbirki, zato naj le navedemo najpomembnejše dogodke oziroma področja. Stalna razstava je dopolnjena s časopisnimi, arhivskimi in fotografskim gradivom o življenju in delu Josipa Broza v Kamniku, veliko izčrpnije kot doslej je predstavljeno delo partije, osvobodilne fronte, delo sindikalnih organizacij v boju za

boljši gospodarski in življenjski položaj delavca. Razstava predstavlja nemško okupacijsko politiko ter zlasti reakcije okupatorja na oboroženo vstajo. Posebej je predstavljen razvoj in delo organizacije KPS, ZKM, OF in njenih množičnih organizacij od sredine leta 1943 ter razvoj ljudske oblasti v letu 1944. Pri tem velja poudariti tista področja, kjer je bilo delo političnih organizacij na Kamniškem najuspešnejše: organizacija partizanskih tiskarn in tehnike ter skrb za partizanske bolnišnice. Ves čas NOB je bila Šlandrova brigada, ki je bila ustanovljena na območju kamniškega partijskega okrožja na Šipku, povezana s tem območjem, zato je njeno delovanje dobilo prostor tudi v dopolnjeni stalni zbirki. Razstavo zaokrožajo odlikovanja, priznanja in domicilne listine Kamniškega bataljona, Šlandrove brigade, Kamniškozasavskega odreda ter odbora aktivistov OF kamniškega okrožja, ki so vsi dobili domicile v kamniški in domžalski občini.

Mirana Zupačičeva se je pred otvoritvijo dopolnjene stalne razstave zahvalila vsem, ki so kakorkoli prispevali k njeni postavitvi. Nastop moškega pevskega zbora Solidarnost pa je skoraj nehote odkril tudi izredno prijeten in zvočen koncertni prostor pred gradom Zaprice.

Slovesnost v Volčjem potoku

V spomin na sestanek vojnorevolucionarnega komiteja v Volčjem potoku, na katerem je padla dokončna odločitev o začetku oborožene vstaje na Kamniškem, praznujejo svoj praznik v krajevni skupnosti Volčji potok. Tudi letos so se krajani in gostje zbrali na seji skupščine krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij v Arboretumu, kjer jim je o spominih na revolucionarno leta ter o današnjem gospodarskem položaju spregovoril Albin Vengust.

»V začetku se je zdelo, kot da je Hitler dober, saj so delavci dobivali večje plače in dopuste, a kaj, ko so Slovenci iz naših vrst vse hitreje izginjali. Po napisnih akcijah v Radomljah, Duplici in sosednjih vseh Nemci niso nosili le pištol, ampak so bili temeljito oboroženi. Ob začetku vstaje smo bili zaverovani v našo moč, a ko se nas je po akcijah na Kratni zbralo le štirinajst in nismo imeli orožja, smo šele videli, kako nemočni smo. Le hoste so bile naše, saj sovražnik tja ni upal. Pričakovali smo, da bo vojne konec v šestih tednih zaradi moči Sovjetske zveze, a ta Nemcem ni bila kos. Rečem lahko, da brez vasi, kot so bile Rudnik in Volčji potok, zmage ne bi bilo. Prvi partizani so bili iz teh vasi, tu smo dobivali hrano vse do leta 1945.

Naši kraji so v povojnih letih spremenili podobo, danes je veliko takih objektov, kot je bila Remčeva vila, ki smo jo nekoč vsi občudovali. S ponosom ustvarjamo in bogatimo našo deželo in ponosni smo na preteklost, v kateri črpamo moč za

Albin Vengust je govoril v Volčjem potoku

premagovanje sedanjih težav. A nekaterim težavam, kot da jim nismo kos; na primer inflacija, ki jo povečujemo z našim slabim odnosom do dela, s pomanjkanjem odgovornosti za uresničevanje sprejetih nalog. Dobre uspehe pri uresničevanju politike stabilizacije bomo dosegli, če bomo zdravo gospodarili in trošili le toliko, kot ustvarimo. Razmere nas silijo k drugačnemu delu, saj moramo poravnati veliko dolgov v tujini. A prav delu doslej nismo dali pravega mesta, prav tako ne znanju. In vsak bi moral odgovarjati za svoje delo. Potrebujemo tako moč, kot smo jo imeli leta 1941, da bi zmagali vse težave.«

Na slovesnosti, ki jo je z recitalom izpolnila domača mladina, so podelili krajevna priznanja OF Starietu Ulčarju, Francu Pogčniku in Simonu Kladniku.

Prva kmetija za kmečki turizem

Obdane z zelenjem, odmaknjene od prometnih tokov, so Laniše ob prazniku občine dobile prvo kmetijo, ki se je vključila v turistično ponudbo krajevne skupnosti Tunjice oziroma občine v celoti. Pri Laniškihovih so namreč začeli s kmečkim turizmom.

Ob otvoritvi je spregovoril Nande Vode, predsednik Zadrugne zveze Slovenije. Večino svojih razmišljanj je namenil

prav kmečkemu turizmu, ki ni le pomembna dopolnilna dejavnost kmetijstva, ampak tudi še kako dragocen člen v izboljševanju in povečevanju naše turistične ponudbe. A kaj, ko tega področja še vedno ne obravnavamo dovolj resno in marsikje se še kažejo pomisleki, da bo kmečki turizem odžiral delo drugim turističnim objektom, čeprav se sicer ni mogoče strinjati s tem, da so nekatere

Slovesna otvoritev Laniškove domačije

ri kmečki turizem spremenili v nekoliko boljše bifeje. Nande Vode je spregovoril o načrtih kmečkega turizma in pri njih smole lahko optimistični, saj je zanimanja za tovrstno dejavnost vse več. Vse več zanimanja pa je tudi med tujimi gosti, ki hočejo dopust preživeti v miru. Seveda pa je vprašanje, če ne bodo želja in načrtov zavrla neugodni kreditni pogoji, čeprav je nesporno, da je gradnja zmogljivosti v kmečkem turizmu veliko cenejša od drugačnih objektov.

Nande Vode je opozoril tudi na prizadevanja Zadrugne zveze pri usposabljanju ljudi, ki se ukvarjajo s kmečkim turizmom, saj delo še malo ni lahko. Poleg opravljanja na polju je namreč treba poskrbeti, da se gost počuti in tudi je tako oskrbljen, kot bi prebival v hotelu.

Na Kamniškem imamo več kot lepe možnosti za razvoj te panoge, je menil govornik, in prava škoda je, da s kmečkim turizmom začnemo šele zdaj. Toda vsi ukrepi za pospeševanje kmetijstva, ki v občini že dajejo rezultate, hkrati dajejo dobre pogoje tudi za razvoj dopolnilne dejavnosti oziroma kmečkega turizma.

Trak pred vhodom v Laniško domaćijo je na slovesnosti prerezal Franc Razdevšek, pred-

sednik republiškega komiteja za turizem.

Laniškovi, oče in mama ter sin in hči, so vsi tudi poklicno usmerjeni v kmetijstvo. A o kmečkem turizmu so razmišljali, preden sta otroka končala osnovno šolo, že leta 1971, ko so začeli graditi novo hišo. Čeprav takrat skoraj nihče ni hotel niti slišati veliko o kmečkem turizmu, kaj šele, da bi za ta namen dobili posojilo, so pri Laniškihovih postavljali trdnejše kmetijo, ki so jo hoteli slej ali prej dopolniti tudi s kmečkim turizmom. Stvari so stekle, ko so pred petimi leti dobili posojilo, 370 tisočakov, (del iz sklada za pospeševanje kmetijstva, del pri Emoni), ki ga bodo vračali deset let. Z veliko lastnega dela ter ob pomoči strokovnjakov so resnično pričarali tisto pravo; lepo urejeno hišo, čisto in mirno okolje. Pa še več. Svojim gostom rade volje ponudijo tudi delo, saj jim kakršnakoli pomoč pri vsakdanjih opravilih ni odveč, še zlasti, ker sta oče in hči zaposlena. Delo je tudi na Veliki planini, kjer se pasejo Laniškove krave.

Poleg vsega tega pa imajo pravo domačo hrano, pa naj bodo to žganci z mlekom za zajtrk, ješprenj, prežganka, matevž, sirovi štruklji in žličniki, domača krača, salama, sir ali skuta, ki je še posebej dobra, če je na njej tudi zvrhana mera prave domače sladke smetane.

Skok iz preteklosti v sedanost

Tako nekako bi lahko imenovali prireditev, ki so jo ob svojem krajevnem prazniku pripravili prizadevni krajani Srednje vasi. Čeprav nekoliko pozno, kajti prvič jim je ponagajalo vreme, so

doma in iz njega spekli okusen domač kruh. Ponekod je sicer še danes tako, toda vse bolj poredko. Pa poglejmo, kako je vse skupaj potekalo. Najprej so morali požeti žito. Na vozu je to

Tudi mlatiči samo še v sprevedu, vendar z moderno vleko.

16. avgusta prikazali v vsej svoji barvitosti in domačnosti pravi spektakel - povorka iz Potoka v Srednjo vas. Povorka sicer ne bi bila nič posebnega, če ne bi bila na številnih vozovih prikazana vsemogoča kmečka dela. In da bi bila stvar še bolj zanimiva, so bila vsa ta kmečka dela prikazana na način, s katerim so jih opravljali kar dobro stoletje nazaj in na način kot jih opravlajo danes.

Vsi se strinjamo s tem, da je kruh naše najosnovnejše živilo. Danes ga skoraj povsod kupujemo, včasih pa so žito pridelovali

malo nerodno, pa je vseeno šlo. Potem so snope dobili v roke mlatiči s cepci in iz klasja izluščili poslednje zrno pšenice. Vse skupaj je šlo še skozi rehto in vajevalnico in zrnje je bilo pripravljeno za mlin. Ker pa mlina na voz res ni bilo mogoče postaviti, se je žetev končala s pripomočkom sodobne mehanizacije - kombajnom.

Les v sodobnem svetu postaja vse bolj cenjen, kot kurjava in surovina za vsemogoče izdelke. Krajani iz Snovika so se lotili žaganja desk. Delo so opravljali

SLOVESNOSTI OB PRAZNIKU OBČINE IN 40-LETNICI VSTAJE

ročno, s preprostimi pripomočki in resnici na ljubo, deske so bile prav lepo odžagane.

Košnja je tako rekoč vsakodnevno kmečko opravilo. Seveda so bile včasih kose tiste, ki so rezale travo v dolini, kot v hribih. Koso pa je treba prej dobro sklepati in nabrusiti, da bolje reže. Poleg tega je bilo prikazano tudi grabljenje in pa kravja vprega za naloženim vozom sena. In za ko-

nec še vse vrste kosilnic, obračalnikov, nakladalk in traktorjev.

Konec koncev ni manjkal niti vaški kovač, ki bi s svojimi »pomočniki« najbrž kar na vozu rad podkoval kakšnega bosonogega kopitarja.

Vsemu temu je seveda sledilo ljudsko rajanje, ki se je zavleklo pozno v noč. Prireditelji sapa pa bi bržkone sodila v etnografsko. Manja DROLČ

Obnovili smo spomenik

Pred 40 leti so počili strelji. Ugasnili sta življenja dveh mladih fantov, prvih dveh partizanov v Sloveniji, ki sta padla pod streljo okupatorja v noči 27. na 28. julij 1941. To sta bila Anton Miklavčič in Dominik Mlakar. Sodelovala sta v akciji, ki je pomenila začetek vstaje na Kamniškem. V spomin na te dogodke je občina Kamnik tudi letos svečano proslavila svoj praznik in se ob številnih delovnih uspehih oddolžila tudi spominu prvih dveh žrtev narodnoosvobodilnega boja na Slovenskem z odkritjem spomenika na kraju, kjer sta padla Miklavčič in Mlakar.

Želja, da bi dostojno in primerno označili kraj, kjer sta padli prvi žrtvi okupatorjevega nasilja, je bila zlasti med kamniškimi prvoborci zelo živa. Idejo za spomenik je najbolj podpiral Albin Vengust - Hrast, ki je pri uresnitvi te zamisli sodeloval vse do odkritja spomenika.

Kljub skromnim sredstvom in možnostim smo s skupnimi močmi in sodelovanjem izpolnili željo udeležencev NOB na kamniškem in mnogih drugih občanov ter mladim rodovom izročili še eno pričevanje o najtežjih dneh naše zgodovine, našega obstoja in življenja. Po uspešnem odkupu

zemljišča, kjer stoji spomenik, so pri oblikovanju spomenika in okolja sodelovali najprej Vlado Lahovič, akademski slikar, v imenu republiškega odbora Zveze borcev NOV Janez Pirnat, kipar, in Vlasto Kopač, arhitekt, ki je napravil podroben načrt za spomenik. Njihovo zamisel so pomagale uresničiti delovne organizacije naše občine, in to Graditelj, Titan, Stol, Utok, Komunalno podjetje in Arboretum iz Volčjega potoka. Delavci teh organizacij so prepeljali kamnite bloke iz Sežane in Oplotnice pod Pohorje, uredili okolje spomenika, most čez Bistrico in opravili druga manjša dela.

Zahvaljujemo se še posebej Komunalnemu podjetju Kamnik, ki je v rekordnem času opravilo vsa gradbena in zemljiska dela ter samo krilo večji del stroškov za ta dela. Zahvala za razumevanje gre tudi kamnoseku Francu Vektorcu, mlajšemu, ki je brezplačno izdelal stopenice in okrogle stebričke pri spomeniku. Predsedstvo skupščine občine Kamnik, občinski odbor Zveze borcev in druge družbenopolitične organizacije se zahvaljujejo vsem, ki so sodelovali pri pripravi in okritju spomenika prvih žrtev NOB na Slovenskem. FRANC HRIBAR - LOVRO

mniška Bistrica njen predsednik Janez Podjed na slovesnosti ob otvoritvi nove Kočnine samopostrežne trgovine z bifejem v Stranjah.

»Večino novih objektov smo zgradili iz krajevne samoprispevka, saj so se naši občani že leta 1965 med prvimi v Sloveniji odločili zanj in s tem hoteli prispevati lasten delež k hitrejšemu razvoju svojega kraja. Tako smo zgradili tudi našo osnovno šolo, ki jo obiskujejo otroci treh krajevnih skupnosti.

Ko smo se lotos z referendumom odločili o uvedbi novega samoprispevka za nadaljnjih pet let, se občanom ni bilo težko odločiti, saj se zavedajo, da le na osnovi teh prispevkov lahko pričakujejo tudi v prihodnje hiter razvoj kraja in da poleg vrste neresenih komunalnih vprašanj (ceste, kanalizacija, odvodnjavanje) krajani potrebujejo še vrsto drugih objektov družbenega standarda. Zgraditi je treba vrtec, pošto, mrliško vežico, manjkajoče učilnice pri osnovni šoli in igrišča, ki jih bo šola potrebovala ob uvajanju celodnev-

nega pouka,« je dejal Janez Podjed ter nato nekaj misli namenil novi trgovini.

»Prizadevanja krajevne skupnosti za pridobitev ustreznega zemljišča za gradnjo trgovine so se vlekle in segajo že leta nazaj, kajti ko je prišlo do resnih dogovorov in je bil investitor voljan graditi v našem kraju, se v krajevni skupnosti nikakor nismo mogli zediniti, kje naj trgovina stoji.

Mnogi so zatrjevali, da mora biti trgovina v Stahovici, da je tam stičišče dolin. Ko smo po temeljitih razpravah pregledali vse možnosti, smo ugotovili, da za tako trgovino prostora v tistem okolju ni. S posameznimi lastniki zemljišča smo se sicer pregovarjali, dogovarjali, vendar vse zaman. Končno smo se morali zateči k izdelavi delnega zaidalnega načrta.

Ko so bila pridobljena vsa potrebna dovoljenja in podpisana pogodba z izvajalcem, Graditeljem, in ko so jeseni pričeli z deli, je malokdo verjel, da bo trgovina v tako kratkem času zgrajena. Kljub izredno dolgi in hudi zimi

je izvajalcu uspelo delo dokončati do dogovorjenega roka. Seveda s pomočjo njegovih kooperantov.

Krajani smo ponosni na ta dragoceni objekt, v katerega je vloženo veliko napora in dokaj visoka finančna sredstva.

Ob otvoritvi nove trgovine je spregovorila tudi predsednica delavskega sveta Kočninega tozda Maloprodaja. Kljub pogojem gospodarjenja v trgovini - dejavnost je neakumulativna - je investicijska dejavnost v Kočni uspešna. »V finančni konstrukciji te investicije so lastna in zdru-

žena sredstva zajeta nekaj manj kot 50-odstotno. Vse v srednjeročnem planu predvidene investicije smo v celoti uresničili. Trenutno imamo v Kočni za okrog 350 milijonov investicij. Eno od teh, to je plantažni nasad v Godiču, smo pravkar odprli. Naslednja je novi objekt, pred katerim stojimo. V letošnjem letu smo odkupili 11 tisoč kvadratnih metrov komunalno opremljenega zemljišča, na katerem bo stal nov sodobni preskrbovalni center »Kočna«. Tako visoke investicijske dejavnosti v vsej zgodovini Kočne še ni bilo.«

Partizanski miting - shod prijateljev, znancev

Dan se je počasi nagibal v večer. Sonce, ki nas tisto soboto ni bogato obdarilo s svojimi žarki, je tiho polzelo v meglo, ki se je zaradi dežja spustila nižje, kot običajno. Prižgale so se luči, zrak je postal bolj mehak, svet mirnejši in spokojnejši. Na Cahtetovi domačiji na Lokah se je 18. julija življenje pravzaprav šele začelo.

Partizanski miting, ki ga vsako leto ob prazniku krajevne skupnosti pripravljajo DPO KS Srednja vas, je postal tradicija, ki ljudi nekoliko vzpodbudi, da se podajo na domačijo Ane Brlečeve, nosilke partizanske spomenice 1941, borke, interniranke v Ravensbrück, da se na skromen način oddolžijo vsem tistim, ki so ravno pri Cahtetu kovali prve iskre upora v Tuhinjski dolini. Temu praznovanju se vsako leto pridruži tudi mladina, ki organizira pohod po poteh partizanskih obeležij in pripravi krajši kulturni program.

Kazalci na uri so se počasi bližali osmi uri večer. Ekipa, ki so se udeležile pohoda, so že zdavnaj prišle na cilj, čeprav resnici na ljubo pot ni bila ne kratka ne lahka, saj jo je dopoldne dodobra namočil dež. Pod hišo je bilo že vse pripravljeno za kres, ljudje so se začeli zbirati, oglasila se je pesem. Zazdelo se mi je, da je vzdušje prav tako, kot pred prvim partizanskim mitingom, pod kakšnim razpadajočim kozolcem.

Pričeli smo. Tovariš Ivan Mali je s kratkimi besedami pozdravil vse, ki so se zbrali na tem večeru spominov, pozval jih je, naj pri-

slušnejo našemu programu, naj se za trenutek vrnejo 40 let v preteklost, v preteklost, ki ni bila vesela in lahka, pa vendar veličastna in svetla.

Trema je počasi puhtela v noč in čeprav morda povsod ni šlo tako, kot bi moralo, smo vendarle v vseh naših besedah, zapetih stihih, izrečenih in neizrečenih mislih občutili pripadnost narodu, ki je toliko žrtvoval za našo svobodo, za naš lepši danes, za še lepši jutri. In ko se je zaslislalo ploskanje, smo vedeli, da se je vredno vrniti v tisti daljni čas, vsaj za nekaj minut in skupaj s poslušalci doživeti trenutek pozabe, ki nas vrača v svet porazov in zmag Titove vojske.

Poslušali smo Franca Hribarja - Lovra in Ivana Burjo - Tomažka, oba udeleženca vstaje, ko stana s svojimi besedami živo opisala trenutke začetka velikih dni naše zgodovine. Še stisk roke in priložnostne nagrade udeležencem pohoda, zahvala vsem, ki so se ga udeležili in formalnega dela shoda prijateljev, znancev in soborcev je bilo konec. V resnici pa se je večer šele začel. Kres je gorel, partizanski pasulj je bil pripravljen, ljudje nasmejani in dobre volje. Iz grl je veter ponesel v nebo pesem, ki se je izvila iz prs starejših ob spomeniku in mlajših, ki so posedali okrog ognja.

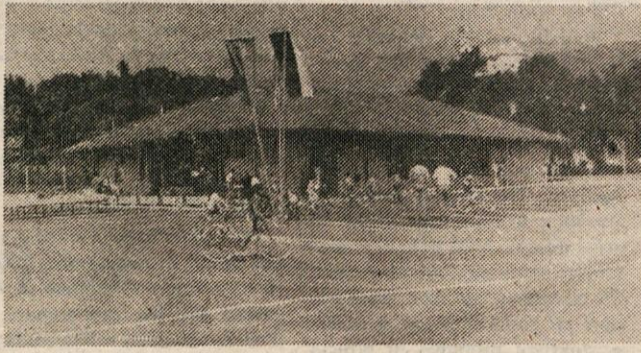
Počutila sem se nekje daleč, daleč s svojimi mislimi. In zazdelo se mi je, da je takih srečanj, kot je današnje, srečanj, ki zblizu in spoprijateljujejo ljudi, vse premalo.

MANJA DROLČ

Nova trgovina v Stranjah

»Danes lahko s ponosom ugovarjamo, da v naši občini ni vasi in zaselka, ki ne bi bil preskrbljen z elektriko in zdravno pitno vodo. Do vseh vasi so speljane ceste, vsaj makadamske. Prav na tem področju se je tudi naša kra-

jevna skupnost v tem obdobju zagnano lotila dela in predvsem na komunalnem področju je bilo čutilo hiter razvoj kraja in vedno hitreje odpravljanje razlik med mestom in vasjo,« je spregovoril o razvoju krajevne skupnosti Ka-

Nova Kočnina samopostrežna trgovina v Stranjah meri 495 kvadratnih metrov, od tega je 200 kvadratnih metrov prodajnega prostora. Objekt, ki so ga zgradili v rekordnih sedmih mesecih, je stal okrog dvajset milijonov din.

V Godiču smo dobili nov Kočnin nasad jablan. Na okrog 6,6 hektarjih so posadili prek 22 tisoč dreves najboljših vrst, na katerih je bilo prve sadove videti že ob otvoritvi nasada. Naložba je Kočno stala 3,67 milijona dinarjev.

Zgodovina in sedanost Kamnika

Ljubezni »kranjski zgodovinar« Valvazor je Kamniku namenil nekaj prav prijetnih besed. Kar spodobi se, da jih (še pred mojo krajepisno pripovedjo) ponovim. Seveda ne vseh - le nekaj. Tako, za okus, za dobro voljo.

V prejšnjem zapisu sem ponovil del Valvazorjevega kramljanja o kamniškem Malem gradu (nemško Klein Fest - Mala utrdba). Dodati moram še nekaj besed o tem, kako je bilo in o tem, kako je z Malim gradom danes.

Kateri od obeh kamniških gradov je starejši, Stari grad ali Mali grad, je težko reči. Oba se v listinah prvič omenjata leta 1202.

Verjetneje utegne biti starejši Stari grad (nemško Oberstein - Zgornji Kamnik), četudi listinsko to ni izpričano, saj prva omemba na kakš ohranjeni listini še ne dokazuje tudi časa nastanka ali zgraditve. Trdno pa vemo, da so si nekdanji fevdalci gradili svoje postojanke najprej na vrhovih, na čim nedostopnejših višinah. In da so se šele potem, zaradi udobja, zločnosti ali pa iz kakih drugih razlogov, preseljevali v gradove, ki so si jih postav-

ljali bolj v ravninskem svetu ali pa kar sredi že obstoječih naselij, trgov ali mest.

Razvijajoči se naselbini ob Bistrici - poznejšemu mestecu - je bil sedež kamniških ministerialov na 585 m visokem hribu gotovo le preveč od rok, graščakom »kamniškim gospodom« pa dolinsko udobje prav tako predač. No, ko je Stari ali Zgornji grad leta 1511 močno zrahljal potres, leta 1576 pa ga je zažgala strela, je bržčas grofom Thurnom bilo kar prav - saj so se ročno preselili v mesto, pozneje pa v kriško gradščino, ki je bila tudi njihova. Mali ali Spodnji grad v mestu je isti potres tako poškodoval, da se ni nikoli znova dvignil. Ostale so le še razvaline. Ohranila se je le enega najstarejših (12. ali 13. stoletje) romanskih spomenikov na Sloveškem.

Graditelji Malega gradu na skalni vzpetini sredi mesta so bili andeški grofje. Le-ti so bržčas tudi zgradili nenavadno grajsko kapelo s kriptjo v najnižji etaži. Raziskovanja kažejo, da je bila kapela zgrajena na temelju starega stražnega stolpa, ki je verjetno bedel nad Kamnikom že v

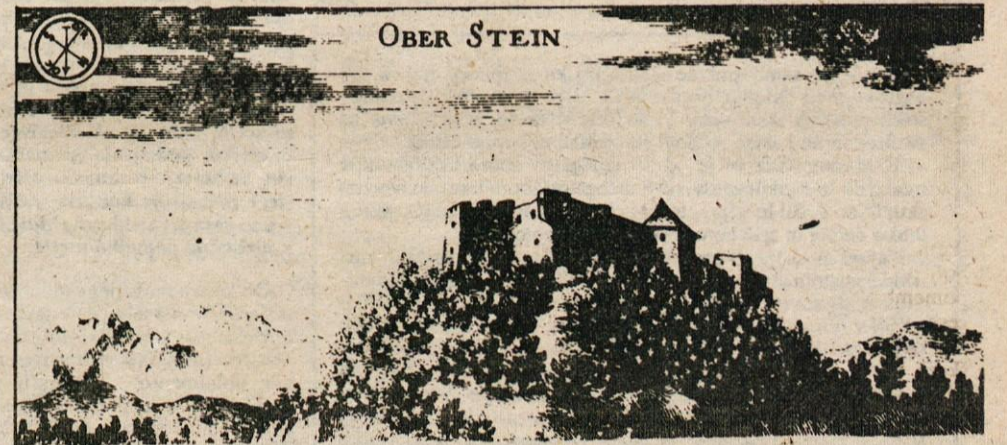
njegovi najstarejši dobi. Listinsko je kapela izpričana šele v letu 1250. Znamenit je njen stari portal z romanskimi in gotski gradbenimi prvina. Podboja imata konzoli, na katerih sta izklesana zmaj in lev. Prvotno je bila obokana le »klet« s kriptjo, srednji in zgornji prostor sta imela raven, lesen strop.

Ostanki starih fresk so iz začetka 16. stoletja, leta 1771 je napravil novo poslikavo srednje kapele (tudi v fresko tehniki) gluhonemi slikar iz Kroppe Potočnik. Proti koncu 19. stoletja je bila prenovljena zgornja kapela, leta 1893 pa celo preslikana, žal, starostni pristnosti v škodo, skoro nepopravljivo... Kaže, da današnji Kamnik ceni svoj Mali grad, sa je nekako vnanje srce in vrh mesta. Nenaporen vzpon na »grad« in lep razgled sta gotovo del kamniške »turistične ponudbe«. Seveda pa sem pogrešal - v parku med kapelico in razvalinami - kiosk z razglednicami, spominki in vodniki. Tudi pogled v sicer trdno zaprto kapelico bi moral biti vsaj v turistični sezoni omogočen. Naloge »grajskega« čuvaja, prodajalca v

kiosku in hranitelja ključa bi lahko združili?

Dosti mogočnejši od Malega ali Spodnjega gradu je bil Stari ali Zgornji grad na Bergantovem hribu ali Kriški gori. Le-ta strmo pada proti strugi Kamniške Bistrice, delno tudi proti strugi Nevljice. Hrib je ves poraščen z gozdom in zares težko dostopen, kot nalašč za postavitev grajske trdnjave.

Grad so zgradili v 12. stoletju

Kamniški Stari grad, kakršnega je videl že Valvazor.

Teden boja proti kajenju

Kajenje je razvada, ki je zajela ves svet. Kadi čedalje več mladih in tudi žensk. Zaradi kajenja niso prizadeti samo kadilci, ampak tudi tisti, ki ne kadijo, so pa prisiljeni biti v zakajenih prostorih. Tudi ti, pasivni kadilci, obolevajo za enakimi boleznimi, kot kadilci.

Tobakov dim vsebuje v glavnem štiri skupine strupenih snovi; nikotin in njemu sorodne snovi, ogljikov monoksid in cianovodikovo kislino, dražeče pline in parje ter katran, arzen, krom in nikelj. Nikotin kvarno vpliva na srce in ožilje ker ga krči ogljikov monoksid in cianovodikova kislina zmanjšujeta preskrbo organizma s kisikom, katran, krom, arzen in nikelj pa delujejo rakotvorno na organe. Zaradi tega vpliva so pri kadilcih posamezna obolenja bolj pogosta, kot pri nekadilcih. Dokazano je tudi, da je življenjska doba pri kadilcih za približno osem let krajša, kot pri nekadilcih.

Najbolj pogosto obolenje pri kadilcih je pljučni rak. To obolenje je bilo pred nekaj leti značilno za moške, zadnja leta pa se pojavlja tudi pri ženskah. Od sto obolelih za pljučnim rakom je 90 kadilcev. Na drugem mestu, je obolenje koronarnega ožilja in srčni infarkt. Med bolniki z obolenjem ožilja spodnjih okončin je 99 odstotkov kadilcev. Zelo pogost pri kadilcih je tudi kronični obstruktivni bronhitis in pljučni emfizem, kar je posledica dražčega vpliva tobakovega dima. Čir na želodcu je pri kadilcih dvakrat bolj pogost kot pri nekadilcih.

Kajenje škodljivo vpliva tudi na druge organske sisteme, kot so živčne in spolne celice. Nekateri avtorji navajajo do 75 obolenj, katerih vzrok je povezan s kajenjem.

Če kadijo noseče in doječe matere, kajenje škodljivo vpliva tudi na razvijajoči se plod oziroma na dojenčka. Otroci kadilk se rodijo manjši in lažji. Pri njih so bolj pogoste možganske krvavitve pri porodu, in kot dojenčki so bolj nervozni. V prvih letih življenja se tudi slabše razvijajo.

Kajenje je tako razširjeno po vsem svetu, da se že velika večina ljudi zastruplja s tobakovim dimom. Zaradi tega je svetovna zdravstvena organizacija posvetila že veliko pozornosti temu problemu. Nekaj kadilcev sicer preneha s kajenjem, vendar je novih kadilcev čedalje več in epidemija kajenja se stalno širi. S tem nara-

ščajo tudi obolenja, ki so njegova posledica. Tobak je sicer važen člen v gospodarstvu posameznih držav, vendar je zdravje tisto, ki bi moralo prevladati.

OBČINSKI ODBOR
RDEČEGA KRIŽA
DR. JULKA ŠUŠTAR

Akcija diverzantov je uspela

Sredi junija smo se ob 6. uri zjutraj zbrali za občinsko stavbo ter se začudeno spogledovali, saj nas je bilo le pet. Nekdo je celo negodoval, da verjetno nismo na pravem zbornem mestu. Šele tovariši iz TO so nam pojasnili, da smo ekipa predpriprave za vajo diverzantskih in minerskih vodov TO Kamnik.

Deset dni kasneje so krenili vodi diverzantov pod vodstvom komandirja Franca Janše in minerejev pod vodstvom komandirja Toneta Mezga na Bloke pri Cerknici.

Junija so se tu izpopolnjevali diverzantski in minerski vodi enot TO Kamnik, Domžale, Kočevje, Logatec, Vrhnika, Grosuplje, Litija in Ribnica.

Diverzanti in minerci so pogumni fantje, ki ravnajo z eksplozivom, raznovrstnimi minami in vžigalniki. Biti diverzant pomeni, da je treba žrtvovati veliko truda pri spoznavanju materiala in metod miniranja. To pa še ni vse. Diverzant mora biti tovariški, zdrav in sposoben, iznajdljiv; skratka, zanj velja že tolikokrat izrečen stavek: »Minerček greši samo enkrat v življenju!«

Prav ta dejstva narekujejo, da se morajo diverzanti in minerci stalno usposabljanje in biti v pripravljenosti, ker so to posebne enote v slučaju napada sovražnika na našo domovino.

Uspešno smo obvladali vse zastavljene naloge in bili od vseh vodov najbolj uspešni.

Ob vrnitvi in nadaljnjem vežbanju v občini Kamnik so nas lepo sprejeli krajanji KS Volčji potok in nam priredili partizanski miting.

Med vajami smo izdali svoje glasilo »DIVERZANT«, in se istočasno tudi družbenopolitično izobraževali.

Ni nam bilo žal naporov ter nekaj odpovedovanj, saj se urimo za ohranitev svobode, ki so jo naši očetje priborili s krvjo.

MATIJA CERAR

Prvič v šolo

Prvi šolski dan. Na hodnikih osnovne šole Franca Albrehta in Tomo Brejca je vse polno zaskrbljenih staršev prvošolcev. Tudi v marsikaterem cibbanovem očesu je bilo videti strah, saj se je v majhnih glavah porajalo vprašanje, kaj vse bodo doživeli za vrati učilnice. Vstopili so skupaj s starši v razrede in že čez uro so se vračali bolj sproščeni, nasmejani, nekateri celo razposajeni. Nad prvim šolskim dnevom ni bil nihče razočaran.

TOMAŽ ŠLEBIR: »Danes me je spremljala mama. Drugače bom hodil v šolo sam ali s starejšim bratom. Prvo uro smo se malo pogovarjali, pripovedovali pesmice, ki jih znamo, bilo je lepo. Najbolj všeč so mi knjige. Tudi rumene rutice smo dobili. Še ne vem, zakaj jih potrebujemo, pa bom že doma vprašal brata, ki vse ve. V noči pred prvim šolskim dnevom sem malo spal, malo se bil pa buđen, ker sem nestrpnost pričakoval jutro.«

TINA PHISYDOS: »Najbolj sem se razveselila knjig. Abecedo že poznam, vse črke. Tovarišica mi je zelo všeč. Dobili smo tudi rumene rutice, da nas bodo vozniki lažje opazili, ko bomo prečkali cesto. Še ne vem, s kom bom hodila v šolo. Daljša pot je bolj varna, zato bom najbrž hodila po njej. Torbice še nimam, dobila jo bom jutri.«

VOJKA POLJANŠEK: »Zelo sem se veselila prvega šolskega dne. Starše sem večkrat spraševala, kdaj bom šla lahko v šolo. Najbolj všeč so mi knjige in tovarišica. Vse knjige smo si prvo uro ogledali. Ves čas nisem poslušala tovarišico, ker sem si ogledovala razred. Tovarišica nam je povedala, kaj moramo prinesiti jutri v torbica. Raje grem v šolo, kot na počitnice.«

BOŽO ŠETINC: »V šolo bom hodil po bližnjici, sam ali s prijatelji. Sam ne bi rad hodil, ker je preveč dolgočasno. Prvi dan sem že zgodaj vstal, ker sem bil ves nestrpen. Drugače pa rad zjutraj poležavam. Najbolj všeč mi je, ker sem si lahko izbral sedež v razredu. Izbral sem ga bolj spredaj, da bom tovarišico bolj slišal. Zadaj bi imel več prijateljev in bi klepetali, potem pa tovarišice ne bi dosti poslušal.«

MIRA JANČAR

Nezavarovana jama za odpadke na Duplici

Odlagališče za odpadke in smeti na Duplici, ki ga upravlja kamniško komunalno podjetje, je bilo v začetku v skladu s predpisi lepo ograjeno z žično ograjo, nastavljen je bil tudi čuvaj, ki je skrbel za red pri odlaganju odpadkov. Danes vsega tega ni več.

Prek osem metrov globoka jama, ob kateri vodijo poti iz Podgorja proti Duplici, je nezavarovana. Samo dober korak je potreben s poti, po kateri se dnevno vozijo delavci v tovarno Stol in nazaj, in že se znajdeš osem metrov globoko med smetmi. Tudi spričo čedalje večjega števila otrok v novih blokkih na Bakovniku noč v čakaju na divjega petelina, ki ga tu čestokrat srečamo. Se pa tudi zgodi, da se na tem območju radi zadržujejo divji prašiči.

S.

OBNOVA LOVSKE KOČE NA PLEŠIVCU

Lovska družina Stahovica ima svojo lovsko kočjo pod Plešivcem (Kranjska reber). Do nje vodijo le pešpoti in lovske steze od Kališča oz. od Kranjskega rebra. Leži na nadmorski višini okrog 1000 m. Odtod je lep razgled po mengeškem polju proti Ljubljani. Lovci v nji prebijejo marsikatero noč v čakaju na divjega petelina, ki ga tu čestokrat srečamo. Se pa tudi zgodi, da se na tem območju radi zadržujejo divji prašiči.

Ker je z ob časa že krepko načel streho na koči, so jo stahovski lovci letos sklenili obnoviti. V začetku avgusta so organizirali delovno akcijo in streho prekrili s salonitno kritino. Ves les za ostrejšje so na ramah znosili iz Kališča do kočje. Leseno kočjo bodo tudi preplekali in uredili še marsikaj okrog nje.

F. S.

Skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti naj bi 17. avgusta med drugim obravnavala tudi dokončno razdelitev solidarnostnih stanovanj, ki so bila sicer že pripravljena za vselitve in na katera so novi stanovalci nestrpnost čakali.

Toda skupščine se je od 50 delegatov zbora uporabnikov udeležilo le 14 delegatov, od 8 delegatov zbora izvajalcev so na skupščino prišli le trije – torej veliko premalo, da bi skupščina lahko delala in sprejemala pomembne odločitve.

Najbrž si ni težko predstavljati, kako težko so pričakovalci solidarnostnih stanovanj čakali na odločitev skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti, na osnovi katere bi se lahko vselili v nova stanovanja. Še toliko bolj, ker so mnogi od njih morali zaradi preselitve tudi svoje otroke vpisati na drugo šolo.

Vemo sicer, da je avgust počitniški mesec. Toda, ali so bili resnično vsi odstotni delegati na dopustu, ali pa je tako skromni udeležbi botrovalo tudi delegatsko mrtvilo, o katerem sicer v vseh delegatskih porah v zadnjem času zelo veliko govorimo. Storimo pa očitno ničesar.

Bogat program razstav

Razstavna dejavnost v vočini slovenskih muzejev med poletnimi meseci zamre, tako da si je mogoče ogledati le stalne muzejske zbirke. Jesen zopet prinese vrsto sicer zanimivih, a nema-kokdaj pregesto nasejanih razstavnih prireditve, ki jih redni obiskovalci le s težavo sledijo, kaj da bi si jih tudi vse ogledali. Kamniški muzej že nekaj let spreminja tovrstno prakso in tako z vsaj eno razstavo v poletnih mesecih, navadno ob občinskem prazniku, podaljšuje pomladansko razstavno sezono in oživlja sicer precejšnje kulturno zatišje v tem času ter se hkrati vključuje v turistično ponudbo mesta.

Ob koncu letošnjega julija so v počastitev 40-letnice vstaje in občinskega praznika pripravili obsežno in zanimivo razstavo novih dokumentov, fotografij in predmetov iz obdobje predvojnega delavskega gibanja in NOB na območju kamniške občine. Med dokumenti in fotografijami, ki natančno ilustrirajo nekatere

pomembne predvojnne dogodke, n. pr. Titovo bivanje v Kamniku (med eksponati je originalna poselska knjiga iz nekdanje tovarne Titan, v kateri je vpisan Josip Broz) in nato naš narodnoosvobodilni boj, posebej pritegnjejo pozornost tisti, ki osvetljujejo dogodke okrog vstaje v noči od 27. na 28. julij, potem delovanje Šlandrove brigade in končno delo partizanskih tehnik in tiskarn ter partizanske sanitete.

Za jesen pripravljajo muzej v okviru letošnjega programa več muzejskih in likovnih razstav, ki bodo pritegnile ne samo domače obiskovalce, temveč tudi širšo slovensko javnost. V okviru sodelovanja Gorenjskega muzeja iz Kranja in kamniškega Muzeja bomo lahko v začetku oktobra videli v Veroniki ilustrirano zgodovino nastanka in delovanja kulturnih društev na Kamniškem in Domžalskem med leti 1860 in prvo svetovno vojno. V drugi polovici istega meseca pa naj bi ZKO Slovenije skupaj s študenti akademije in kamniškimi muze-

jem organiziral razstavo študijskih risb, ki jo bo spremljalo predavanje prof. M. Tršarja iz ALU o risbi in razgovor z avtorji. Na predavanje bomo povabili likovne pedagoge, likovne amaterje, dijake srednjih šol, mladinsko likovno sekcijo P. Lobode iz Kamnika in številne ljubitelje likovne umetnosti.

Predvidoma v začetku novembra bodo v renesančnem gradu Zaprice odprli dolgo pričakovano razstavo o kamniškem zbiralcu in mentorju slovenskih slikarjev realista Josipu Nikolaju Sadnikarju. Na razstavi, za katero je bilo treba opraviti obilo priprav, zbirati dodatno dokumentarno gradivo in opraviti restavriranje nekaterih predmetov, bodo prikazani med drugim tudi znameniti 30 cm visoki renesančni plastiki iz srede 16. stol., ki sta bili na razstavi jug. umetnosti v Parizu, antični pečatni prstan iz 4. stol. in Dalmatinovo Peteroknjžje (5 knjig Stare zaveze iz Biblije), pisano v slovenskem jeziku, knjigo, ki je danes ohranje-

na samo še v 6 primerkih. Ob razstavi bo izšel tudi obsežen katalog, v katerem bo med drugim v skrajšani obliki objavljena Sadnikarjeva korespondenca.

Od likovnih razstav omenjamo vsakoletno prireditev »likovni trenutek«, ki bo tokrat predstavila dva mlada likovnika in pedagoga iz Kamnika – Vinka Železnikarja in Borisa Bratuža.

Kot nadaljevanje raziskovanja in predstavljanja 2600 del obsegajoče grafične in slikarske zbirke akad. slikarja Mihe Maleša pripravljata galerija za december novo razstavno postavitev z naslovom »Miha Maleš 1920–1930 leta šolanja in zorenja«, ki naj bo tako z likovnimi deli kakor tudi z dokumentarnim gradivom (fotografije, korespondenca, kritike, ...) nadrobno osvetlila umetnikovo mladostno dozorevanje prve umetnostne pobude in prv samostojne nastope v javnosti. Za konec leta pa je v galeriji predvidena še novoletna prodaja razstava.

BORUT ROVŠNIK

Nov vodovod v Tuhinju

Kmalu bo tri leta, kar so v Zg. Tuhinju začeli graditi še en vodovod. Območje vasi Zg. Tuhinj od hišne številke 54 do 57 je že imelo svoj vodovod iz bližnjega studenca, vendar skoraj ni bilo leta, da bi v poletni vročini vode v rezervoarju ne zmanjkalo, kajti studenec je usahnil. Vas Zg. Tuhinj ima svoj vodovod, ki pa je že sedaj preobremenjen, saj leta 1913, ko so ga zgradili, gotovo niso predvidevali, da bo poraba v vasi tako velika, kot je danes.

Zaradi tega prebivalcem omejenih hiš ni ostalo nič drugega, kot da začno z gradnjo novega sodobnega vodovoda. Seveda je k gradnji pristopila krajevna skupnost, saj je v tem delu Zg. Tuhinja predvidena gradnja novih hiš, ki pa še nimajo ustreznega vodovodnega omrežja.

Nov vodovod so začeli graditi leta 1979 in prvi del še isto leto dokončali. Zgradili so zajetje ob vodnem črpališču za Golico in Češnjice pri avtobusni postaji Golice. Od naselja je to zajetje oddaljeno 1500 metrov. V vsej dolžini so položili cevi in vodovod speljali v že zgrajene hiše.

Vendar s tem delo še ni končano. Na koncu vodovoda je bilo treba zgraditi še rezervoar, ki bo vseboval 40 tisoč litrov vode, namenjene za požarno-varnostno zalogo za omenjeni predel vasi Zg. Tuhinj. Poleg tega pa bo ta rezervoar tudi črpališče za višjeležeče zaselke oziroma pretočni bazen za spodnji del Zg. Tuhinja in vasi Laze.

Rezervoar so začeli graditi letos. Denar za nabavo gradbenega materiala je zagotovila krajevna skupnost, medtem ko so vaščani sami prispevali do sedaj preko 1500 prostovoljnih delovnih ur.

Ko bo vodovod dokončan, bo to največji vodovod v KS Tuhinj in eden največjih v vseh Tuhinjski dolini, čeprav je sedaj nanj priključeno samo pet porabnikov. Njegove zmogljivosti še dolgo ne bodo polno izkoriščene. Dotok je namreč tako močan, da bi lahko vodovod napajal več vasi.

Vodovodni rezervoar bo letos dokončan in s tem se bodo odprle velike možnosti, da se nanj priključijo novi porabniki.

JERNEJ KADUNC

Krajani so opravili prek 1500 delovnih ur.

Zaključek MDA Brkini 81

Počitnice so se iztekle, prav tako mladinsko prostovoljno delo. V soboto, 29. avgusta, je bil zaključek republiških mladinskih delovnih akcij, pa tudi zaključek na Brkinih. Na tem zaključku so s svojim programom sodelovali brigadirji 4. izmene MDA '81, programu pa so prisostvovali še brigadirji ostalih treh izmen iz

Domžal, Trebnjega, Ljubljane, Maribora itd. Sodelovali so tudi domačini Tater in brigadirska mamica.

Komandant MDA Brkini '81 Damjan Boštjančič se je v imenu vseh Brkinčanov brigadirjem toplo zahvalil za pomoč. Potem so vsi brigadirji zapeli nekaj pesmi in s tem je bila mladinska delovna akcija Brkini '81 zaključena. Brigadirji 4. izmene so solzlih oči, a s pesmijo in trdno zaoblju-

bo, da bodo na MDA še sodelovali, v poznih popoldanskih urah zapustili brigadirsko naselje. Nekaj brigadirjev, ki so bili na Tatrah kot gostje, je ostalo v naselju do naslednjega dne. Zvečer so skupaj z vojaki zapeli nekaj pesmi in se povsneli.

Zadnji brigadirski zdravo in brigadirji so odšli vsak na svoj dom - vsi z isto mislijo - na lepe trenutke, preživete v brigadi.

MAJA KOROŠEC

Polemični prispevki

Grdoba iz Stahovice

Septembra je bila zaključena javna razgrnitev osnutka zazidalnega načrta za zazidalni otok SP 1 v Stahovici (sklep o razgrnitvi objavljamo na 9. strani). Kot prispevek k javni razpravi smo v uredništvo Kamniškega občana dobili pričujoči sestavek.

Na stičišču treh dolin v Stahovici imajo krajani na najlepšem prostoru sredi vasi priključeno belo grdobo. Takrat, ko se krajani najmanj nadejajo, jih posipa s finim belim prahom. Domačini ga imenujejo kalcit. Mlevne in druge naprave tudi niso brezhrupne. Ta grdoba se imenuje tozd Kalcit.

Domačini se že od samega začetka obratovanja trudijo, da bi se obrat preselil kam drugam. Nikogar še nisem slišal, da bi izrekel o kalcitu kako pohvalno besedo v zaščito, celo od tistih ne, ki z njim služijo kruh. Vsi se jezijo nanj, tudi potniki in turisti.

Sedaj je grdoba še huje udarila. Kani postati večja, ne, hoče biti pošast. Na tistem najhmem prostoru bi se rada razlezla na 48 metrov dolžine in v višino hoče biti enaka bližnjim hribom - meni, da ji bo 25 metrov dovolj. Dimnik pa bo seveda segal višje pod nebo. Mere bodoče grdobe v Stahovici je bilo mogoče razbrati iz urbanističnih dokumentov, ki so bili razgrnjeni za javnost v prostorih občinske skupščine.

Ob ogledovanju dokumentov, ki so pravzaprav osnutek zazidalnega območja SP 1, sem resno pomislil, ali so naročnik in oblikovalci dokumentov preudarno odločili, da so osnutek sploh razgrnili. Občutek imam, da so imeli pred očmi ali slepoto za ekonomske in sociološke elemente, ali pa so hoteli namenoma »narod« razburiti do te mere, da bo sedanja naprava brez kakršnekoli izboljšave delala v nedogled. Poglejmo nekaj elementov oziroma kaj je z osnutkom zazidalnega načrta otoka SP 1 narobe.

Tovarna z večjo emisijo prahu spada v prazen ravninski prostor s širokim zaščitnim pasom in koristna je dobra prevetritev z na-

ravnim gibanjem zraka. To pa v Stahovici iščemo zmanj.

Vsaka tovarna mora imeti ob sebi rezervni prostor, ki ji dopušča nemoten razvoj za nadaljnjih dvajset in več let. Tega prostora v Stahovici ni. Prostor, kjer danes obratujejo mlevne in separacijske naprave, pa ni mogoče še naprej in še bolj obremenjevati z emisijami trdih delcev, ki pa se z novo tovarno in novimi zmogljivostmi povečalo, četudi so predvidene nove filtrske čistilne naprave. Za hrup in prah sta navedeni zahtevi, da v kolikor bosta po jugoslovanskih normativih presežena, ne bo izdano uporabno dovoljenje. Vprašam pa se, kateri tovarni nismo dali uporab-

nega dovoljenja, ko je bila dograjena, ne glede na pomanjkljivosti. V naselju so te pomanjkljivosti huda psihološka obremenitev, ki kvarno vpliva na zdravje človeka.

Oblikovalci osnutka so pogumno zapisali: Pri prostorski organizaciji smo upoštevali značilne pogoje na Kamniške planine. Trdim, da bodo ogromne stavbe močno zastrle sedanje lepe pogoje z južne strani na Kamniške planine. Za potrditev trditve naj naročnik poskusno postavi kulise v velikosti bodočih objektov.

Kalcit kot naravno dobrino moramo izkoristiti in s pridom uporabljati za bogatenje naše družbe. Zato zasluži primeren

prostor za normalno delo in razvoje. Pri iskanju ugodnih lokacij se ponujata dve. Ena je v Produ Kamniške Bistrice pod Perovim ob novi obvoznici. Ves kalcit je namreč treba prepeljati do uporabnikov južno od Kamnika, potem je vseeno, če imamo vmesno postajo za predelavo kalcita v Stahovici ali pa v Produ.

Druga lokacija je manj ugodna, vendar so tu že stanovanja in nekatere naprave. To je rudnik kaolina Črna, ki nima bodočnosti. To mnenje sem izražal že pred petnajstimi leti in vsako leto je manj upanja, da bi pridobivali kvalitetno in ceneno polnilo za papir. Kazalo bi ovrednotiti vse, kar je v Črni še uporabnega

za predelavo kalcita in se odločiti.

Za prevoz kalcita v tovarno predlagam žičnico, ki bi tekla čez Vigred. Tehničnih težav ni in tudi za naravno okolje to ne bi bila prehuda obremenitev, vsekakor manjša kot kamionski prevozi po cestah.

Stikališča treh dolin s Stahovico vred pa dajmo polno vrednost, ki jo kraj ponuja turističnemu gospodarstvu, prijetnemu bivalnemu prostoru in važnemu prometnemu središču. Vsem odločitvam naj botrujejo vsestranske študije, katere zelo skromna je tudi pričujoči osnutek zazidalnega otoka SP 1.

ALBIN VENGUST

Na rob slovesni otvoritvi novih prostorov Tekstilnega inštituta

Vse je bilo lepo pripravljeno, okrašeno, prijetno za oko, tudi glasba je popestrila nekaterim slovesno praznovanje, drugim vsakdanji delavnik. Od vsepovsod so prišli predstavniki delovnih ljudi in občanov in se pridružili delavcem Tekstilnega inštituta ob njihovem prazniku in delovnem dosežku, otvoritvi novih tovarniških prostorov.

Nič posebnega, torej. Prireditelj, kakršne se vrstijo iz dneva v dan v različnih krajih naše domovine, kot potrditev delovnih zmag naših delavcev in odpiranja novih možnosti za njihovo delo.

Pa vendar ne vem, če je res vse tako lepo, kot se sliši in kot se lepše izgleda. Stanujem namreč v ulici, v začetku katere stoji ta čedalje bolj obetajoča tekstilna tovarna. Nešteto me pot vodi mimo nje. Včasih, ko se utrujena vračam domov in me spremlja enakomerno drdranje tkalnih strojev, za čisto kratek hip pozabim na vse in se spomnim tistih poletnih dni, ko smo se otroci naše in nekaterih sosednjih ulic tako brezskrbno skrivali za kupi sena na travniku, kjer zdaj stoji velika bela zgradba, pa tistih pomladi, ko so tam zacvetele prve

cvetice, ko je zrastle regrat in potem rumeno zacvetel. Pozimi je v veliko veselje vseh otrok ob cesti kaj kmalu zrastle velik snežen mož, ki se je dolgo in vztrajno upiral sončnim žarkom, tudi kakšen bunker se mu je vedno pridružil. Da, tako je bilo še pred nekaj leti. Takrat še nihče ni pomislil, da bodo kar nenadoma prišli neki možje in ta travnik odvzeli otrokom in onemogočili vse njihove prijetne in domiselne igre.

Pa vendar, zgodilo se je. Kar na hitro. Nihče ni nič vedel, kdaj, kako in zakaj. Sapa je zastala staršem, začudeno so gledali otroci, ko se je na ta naš prijazen travnik pripeljal težak buldožer, bager, kamioni. Naenkrat je bilo vse razrito. Odrasli so začeli ukrepati. Bili so vztrajni. Hodili so od Poncija do Pilata, vendar kjerkoli so bili, so jim pristojni tovariši dali vedeti, da pač ni nikjer človeka, ki bi bil za to odgovoren, ki bi o stvari nekaj vedel in jim morda lahko pomagal. Nikjer ni bilo nikogar, ki bi se zavzel za malega človeka, ga sprejel in vsaj prisluhnil njegovim težavam. Delo na travniku oziroma gradbišču pa je never-

jetno hitro teklo, brez večjih zastojev, kot le malokdaj. Kar naenkrat je stala pred nami nova, velika, tako zelo tuja in neprijetna zgradba. Kako neki naj bi bila lepa, saj nam je zakrila del prelepih Kamniških planin, gozdove, Stari grad.

Mlada sem še, hitro se privadam na spremembe, rada vidim lepe nove zgradbe v okolju, kamor spadajo, pa se te novosti še nisem navadila. Koliko težje je šele starejšim.

Zdaj je tudi okolica tovarne že urejena. Ob glavni cesti so uredili park. Videti je, da se delavci dobro počutijo. Lepo je hoditi na delo v lepo tovarno v lepo urejenem stanovanjskem okolju. Lepo je med malico posedeti v senci zelenih dreves in grmljev. Še lepše se je po končanem delu vrniti domov, tja, kjer ni tovarn z visokimi smrdečimi dimniki in z velikimi ropotajočimi stroji, saj sta mir in svež zrak v današnjem času človeku najbolj potrebna.

Še bi se dalo razmišljati, razglabljati, še bolje bi se bilo pogovarjati s tovariši in tovarišicami iz Tekstilnega inštituta posebno ob tistih deževnih dneh, ko nam vsa

voda z njihovega asfaltiranega dvorišča priteče v garažo, kajti jarki, ki so dolga leta služili svojemu namenu, ne zadoščajo več. Pa naj bo dovolj. Toliko le v premislek tistim, ki bodo še naprej načrtovali in vrivali industrijske objekte v stanovanjska naselja, tistim, ki jih potem kar naenkrat nikjer ni in ki se jim morda niti ne zdi vredno brati take in podobne stvari. Morda se zdaj še ne zavedajo svojih velikih, dostikrat nepopravljivih napak. Bliža se čas, ko bodo prenehali delati in odšli v zasluženi pokoj. Upam, da se jim bo vsaj takrat utrnila drobna misel, da niso delali prav. Tedaj bomo odločali tisti, ki smo zdaj še mladi in ob vseh pomembnih in manj pomembnih odločitvah stojimo ob strani. Kljub različnim mnenjem, ki veljajo o nas, sem prepričana, da nam ne bo zrhajnkalo volje in delovnega elana za bolj premišljene odločitve in za odpravljanje ali vsaj popraviljanje nekaterih tako očitnih napak.

Kakorkoli že, dobro je poznati obe strani neke medalje, kajti ni vse zlato, kar se od daleč lépo sveti.

MIHELA BRNOT

Kam vleče prebivalce Okroga

Špitalič je bil nekaj znan daleč naokoli. V dobi rimskega imperija je skozenj tekla pomembna prometna povezava med Emono in Celeo. Pot je vodila po obronkih Tuhinjske doline, vendar je sedanji prelaz Kozjak obšla, saj je bila speljana skozi sedanje Češnjice in Okrog ali kot so tej vasi včasih rekli »Kozji hrbet« do Špitaliča in naprej. Zaradi te davne zgodovine sta vasi Okrog in Češnjice pripadle Špitalski fari. Čeprav so se meje krajevnih skupnosti določale mnogo let kasneje kot farne meje, se v glavnem kar ujemajo.

Vendar so se Češnjice kmalu po drugi svetovni vojni priključile sedanji krajevni skupnosti Tuhinj (takrat je bila to še občina). Skozi te vasi je bila zgrajena cesta na Menino in s tem so se tudi vasi povezale v dolino. Vendar je cesta, zgrajena iz Golice, točneje od Pakjelca, torej z območja tuhinjske krajevne skupnosti. Tako celotno geografsko sedaj vas Okroga bolj pripada ozemlju KS Tuhinj. Precej prebivalcev Okroga se vsak dan vozi na delo v Kamnik. Na avtobus vstopajo seveda v Golice, ne pa v Špitaliču. Pred leti so želeli ojačati električno napeljavo, vendar niso gradili daljnovoza iz Špitaliča, ampak so podaljšali daljnovod iz Češnjic. Omeniti velja tudi problem soloobveznih otrok, ki so morali vsak dan pešati do Špitaliča. Nekaj let so se vozili še naprej do Motnika, od petega razreda naprej pa celo na Vranksko. Lani je občinska izobraževalna skupnost na pobudo KS Tuhinj zagotovila sredstva za prevoz otrok iz Češnjic v podružnično osnovno šolo Zg. Tuhinj. Ker kombi pelje vsak dan šolarje v Tuhinj in nazaj, res ni bilo težko ugoditi tudi prošnji soloobveznih otrok iz Okroga, da bi se tudi njihovi otroci lahko vozili v šolo. Tako se sedaj šolarji iz Okroga vozijo v šolo v Zg. Tuhinj.

Pa še se povezujejo prebivalci Okroga s KS Tuhinj. Pred dvema letoma je bil dokončan vodovod v Češnjice. Sedaj se Okrožni dogovarjajo, da bodo tudi vodovod podaljšali iz Češnjic do Okroga.

Jasno je torej, kam kaže smerokaz razvoja tega območja. Mladi si že dolgo žele, da bi vsaj oni pripadali OO ZSMS Zg. Tuhinj. Pravijo, da je tam, kjer je več mladih, bolj zanimivo. Tudi nekateri starejši vaščani so že izrazili željo, da bi bili vključeni v krajevno skupnost Tuhinj.

Morda je res malo prezgodaj govoriti o stvareh, ki se šele rojevajo, o katerih še ni bilo izrečeno niti eno uradno mnenje pristojnih organov. Vendar je problematika dovolj pereča in živa, da o tem pove svoje mnenje širša družbena skupnost.

J. K.

Predsednik Kovačič Drago podeljuje srebrno medaljo za I. mesto (reubliško in državno tekmovanje) Turk Antonu

Ljubitelji ptic

V Kamniku že štiri leta samostojno dela društvo za varstvo in vzgojo ptic. Ob ustanovitvi je šlo 13 članov, zdaj pa nas je že 40.

Naše delo je zelo raznoliko in zanimivo, saj se ukvarjamo z bitji, ki nas razveseljujejo s svojim petjem in lepoto oblik in barv. Vzgojamo različne vrste ptic – kanarčke, velike in srednje papige, eksote. Z našimi ljubitelji tekmujemo na razstavah in dosegamo lepe uspehe. Naša prizadevanja pri vzreji teh krilatih lepotcev si lahko vsako leto ogledate na razstavi društva. Sredstva in pripomočke za razstave in tekmovanja zbiramo člani sami.

Osnovna naloga društva je predvsem skrb za zunanje ptice, posebej v današnjem času, ko napredek ogroža krilati del narave, saj lahko vsi opažamo, da je ptičjega žvrgolenja vse manj. Povezani smo tudi z GG, ki nam občasno prisloži na pomoč s hrano za ptice. Želimo, da bi

nam pomagali pri ohranjanju ptičjega rodu; pozimi postavimo krmilnice in jih ne pustimo praznih, ne preganjamo ptic in ne uničujemo mladega zaroda.

Društvo ima redne sestanke, na katerih obravnavamo težave, izkušnje, ptice pa med seboj tudi zamenjujemo. Posebej smo veseli mladega naraščanja, ki nam popestri naše proste ure.

Vabimo vse ljubitelje ptic, da se vključijo v naše društvo, ki ima skromne in obenem drage prostore v Kolodvorski ulici – zgornja železniška postaja.

Vse informacije pa novi in delovni bodoči člani društva dobijo pri predsedniku društva na naslovu: Kovačič Drago, Kersnikova 8, Kamnik.

MIHA URŠIČ

Pravočasno usposabljanje

Občinska zveza prijateljev mladine (OZPM) v Kamniku se je v tem letu odločila, da v svoje delo vključi še eno dejavnost – **KLUB VZGOJITELJEV**. Ta odločitev ni naključna, do nje je prišlo na podlagi pobud in tehtnih razmišljanj dosedanjih vzgojiteljev, torej ljudi, ki so bili doslej zadolženi za bezskrbno poletno letovanje naših otrok. Ta zajemajo okoli 250 šolskih in predšolskih otrok, ki letujejo, bolje gostujejo, v dveh počitniških domovih: na Debelem rtiču (RK SRS) in v Savudriji (ZMP Ljubljana – Center).

Kamničani žal tovrstnega počitniškega doma nimamo.

Pri vsakoletnem iskanju vzgojiteljev oziroma vodičev se je pokazalo, da se je marsikdo od mlajših privratarjev znašel pred tovrstno nalogo, dosti pa je bilo tudi tistih, ki so jim vsakoletne počitnice z otroki prinesle bogate izkušnje. Prav ti so zdaj pokazali največ zanimanja za vzgojo kadra, ki naj bi usposobljen in programsko usmerjen prevzel otroke in jim nudil varno in vsebinsko bogato letovanje.

Takšen naj bi bil tudi namen kluba. Zdravjeval naj bi vse tiste, ki imajo veselje z otroki in dovolj animatorskih in organizacijskih sposobnosti pri delu z njimi, še zlasti študente pedagoške akademije, bodoče psihologe, zdravstvene in socialne delavce...

Klub bo organiziral seminarje in s to obliko izobraževanja skušal bodoče vzgojitelje – vodiče pripraviti in usposobiti za zahtevno in odgovorno, a tudi prijetno delo z otroki na letovanju. Za vse, ki jih tovrstno delo zanima,

nekaj tem iz seminarskega dela: vloga vzgojitelja v skupini in njegova odgovornost; interesna dejavnost otrok; vzgojni ukrepi v specifičnih pogojih; priprava programa za 10 ali 14-dnevno letovanje itd. Na seminarje bomo kot predavatelje pritegnili strokovnjake z omenjenih področij, samo seminaristi s potrdilom o predelanem programu pa bodo imeli pravico do vodenja letovanj, saj je to zanesljiv način, da bomo našim otrokom zagoto-

vili prijetno, organizirano in smotno letovanje.

Na koncu nam ostane še vabilo – ustanovni sestanek KLUBA VZGOJITELJEV bo 5. oktobra ob 17. uri v prostorih OZPM Kamnik, Kajuhova pot 11. Prijave sprejemamo pisмено ali po telefonu, številka 832-440.

Občinska zveza prijateljev mladine Kamnik

Veliko zanimanje za mednarodno razstavo otroških ekslibrisov

Osnovna šola Komenda-Moste, Društvo Exlibris Slovenije in revija Pionir so pripravili obsežno akcijo »mednarodna razstava otroških ekslibrisov«. Za takšno delo imajo organizatorji bogate izkušnje, pa tudi otroci zelo radi izdelujejo ekslibrise in jih seveda tudi lepijo v knjige, da z njimi označijo, čigava last je knjiga. Najlepši ekslibrisi so tisti, ki imajo poleg imena in priimka lastnika lep okras v obliki risbe, ki nekaj pove o lastniku ekslibrisa. Še posebej priljubljeni ekslibrisi so tisti, ki so izdelani v grafičnih tehnikah in prav to je zahteval

tudi razpis za mednarodno razstavo otroških ekslibrisov.

Na osnovni šoli v Mostah že dolgo z velikimi uspehi gojijo grafiko in tudi ekslibris pod strokovnim vodstvom tov. Stane Pičnik. Leta 1978 je bil razpis za izdelavo otroških ekslibrisov v jugoslovanskem merilu in takrat je postala šola v Mostah središče jugoslovanskega otroškega ekslibrisa. Prvič je bila takšna akcija izvedena leta 1974 med slovenskimi otroci. Zanimive so primerjave vseh treh dosedanjih akcij:

	Sodelovalo		razstavljenih ekslibrisov
	šol	skupno število ekslibrisov	
1974 (slovenske šole)	52	806	235
1978 (jugoslovanske šole)	61	1300	370
1981 (mednarodna akcija)	100	2900	-

Numizmatika v Kamniku

V Kamniku, v mestu, v katerem se je pred 750 leti koval na Malem gradu denar z oznako »STAIN«, je bilo 12. junija 1981 ustanovljeno v prostorih KS Duplica Numizmatično društvo Kamnik.

Več kot 30 zbiralcev starega denarja v Kamniku je več let iskalo možnosti za načrtno in kolektivno delo. Vnemi, predvsem mladih zbiralcev, in razumevanju predstavnikov KS Duplica gre zaslug, da je društvo končno zaživelo. Prvi predsednik novoustanovljenega društva je znani kamniški zbiralec in strokovnjak s področja numizmatike dr. Janez Matjašič.

Namen društva je pospeševanje kulturne dejavnosti v občini, s tem, da se člani pod strokovnim vodstvom seznanjajo o razvoju zgodovinskih in sedanjih denarnih sistemov, navajajo k varčevanju in pravilnemu vrednotenju denarja ter čuvanju zgodovinskih vrednot naše domovine.

Društvo hoče letos ob dnevu republike predstaviti občanom manjšo razstavo kovancev in bankovcev, izdanih kot plačilno sredstvo v Jugoslaviji od leta 1918 dalje.

Vse zainteresirane, predvsem pa mladino vabimo k sodelovanju v društvu. Za vse informacije se obračajte na Numizmatično društvo Kamnik, Bazoviška 1, tel. 832-689, od 15. ure dalje.

MIRAN BERLEC

Konec julija je praznoval svoj življenjski jubilej dr. Svetozar Frantar, odvetnik, član našega izvršnega sveta ter prizadeven član turističnega društva. Ob njegovi sedemdesetletnici so mu prisrčno čestitali člani izvršnega sveta ter mu ob tem zaželeli obilo zdravja in delovnih uspehov. Čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Turistična magistrala tudi v Kamniku

Pred nekaj leti so v Ljubljani postavili napisne table, ki seznanjajo domače in tuje turiste o kulturnih znamenitostih našega glavnega mesta. Po vzoru ljubljanskih smo jih letos v avgustu, čeprav z veliko zamudo (table bi morali biti nameščene že ob praznovanju 750. obletnice mesta Kamnika leta 1979) dobili tudi v Kamniku, mestu za katerega je znano, da ima številne umetnostne, kulturne in zgodovinske spomenike. Zavod za spomeniško varstvo Kranj je namestil okrog grajske in cerkvene arhitekture, znamenja itd., v Kamniku in njegovi okolici (npr. mekinjski samostan, tunjiško cerkev, Primož nad Kamnikom, Krvavo znamenje v Podgorju itd.). Napisne table v bistvenih potezah seznanjajo obiskovalca z zgodovino objekta v slovenskem in angleškem jeziku. Turistična magistrala je zamišljena tako, da se popotnik pripelje ali prihaja po glavni mestni vpadnici (Kidričeva, Titov trg, Medvedova) in na tej poti srečuje table, ki ga opozarjajo na znamenitosti. Zasnovo in oblikovanje tabel je prevzel ljubljanski studio MSSV (arh. Peter Skalar) v sodelovanju z ZSV Kranj) arh. Bojan Šleger. Pri zasnovi tabel so projektanti premalo upoštevali barvo podlage, na katero bodo te table pritrjene oziroma okolje, v katerem bodo stale, kajti zdaj se je pokazalo, da se zaradi svetle, kovinsko srebrne osnove tabel in črnih, toda odločno premajhnih črk, izgubijo na pogosto sivih ali peščeno obarvanih fasadah hiš in so zato slabo vidne. BORUT ROVŠNIK

Imeli smo piknik

Za konec junija smo določili dan, ko bi se sprostili na krajšem izletu in pripravili piknik. Že prej so si predsednik sveta Ljubo, socialna delavka Mojca, predsednik sindikata Jože in fizioterapevt Ivo ogledali teren, ki naj bi bil v prijetnem kraju in ne daleč od Doma.

Vreme nam je kmalu vzelo pogum, saj smo se morali zateči pod streho, pod kozolec. Sicer je bilo vse dobro organizirano, od kuhinje do vsega, kar je potrebno: pijače, jestvine, pribor za pečenje na žaru. Pogoščeni smo bili s kozarčkom slivovke za ogrevanje in razpoloženje se je razmahnilo. Izleta se je udeležil tudi naš direktor, tudi dr. Kralj ter glavna medicinska sestra Albinca sta prišla za nami. Žal nista mogla ostati dolgo, ker sta morala v našo ambulanto. Z nami sta bila fizioterapevt Ivo in Jože, ki nam je odstopil svoje zemljišče ter bil v vsem v pomoč. Kljub slabemu vremenu smo se dobro znašli, imeli smo klopi in mize, sposojene od gasilcev; pa tudi odeje, da se ne bi prehladili, ker je deževalo in da bi nam bilo prijetnejše.

Skozi majhno luknjico v strehi kozolca je curjalo, pa je Ivo podstavil ponvico ter dejal, da naj ga opozorimo, ko bo polna. Visoko pod streho je splezal po letvah kozolca ter jo izpraznil. Veseli in nasmejani smo prepevali ter se pogovarjali. S seboj smo imeli prenosni radio, ki so ga naši »strokovnjaki« povežali z

električnim kablom. Naša Mimi je prinesla kitaro. Čas je minil, kot bi trenil in proti peti uri popoldne nas je Jože po skupinah odpeljal domov. Piknika se je udeležilo kakih 45 naših ljudi. Tistim, ki so ostali doma, je bilo žal, da niso bili z nami. Vodstvo jih je potolažilo, da se nam bodo prihodnjič pridružili. Dan, preživeti v naravi, med zelenjem, ostane dalj časa v spominu, in od tega še dolgo živiš. Še si želimo takih prijetnih doživetij, ki prinesejo lepo spremembo v naš vsakdanjik.

MATALIJA LAVRIČ

20. avgusta smo imeli spet piknik. Tokrat smo preživeli lep, sončen dan v naravi, nad Vrhpočjem. Udeležba je bila večja, kot na prvem pikniku. Ob pečenju na žaru, pijači, kavi, pesmi in harmoniki je bilo bivanje na svežem zraku zelo prijetno. Želimo si tega kar vsak mesec. Z nami je bil tudi tov. Peter Kladnik, bivši direktor, in vsa delovna ekipa s šefom kuhinje Ljubom, ki se je zelo potrudila in nam pripravila res prekrasen dan v naravi.

Z jesenjo se bomo »zresnili« in začeli bolj pridno z delom, saj nas čaka razstava ročnih del in izdaja nove številke Glasila. Z novimi, mladimi močmi bo z nami naš novi direktor tov. Janez Pernuš, ki ga vsi toplo pozdravljamo v naši sredini in mu želimo uspešen štart.

MARIJA LAVRIČ

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

RAJKO PAVLOVEČ

RUDNIK KAOLINA IN KALCITA KAMNIK
Medvedova 25, Kamnik

Komisija za delovna razmerja

v TOZD KAOLIN Črna

objavlja prosta dela in naloge

– delavec za delo v jami in na separaciji
(OD 11.000–12.000)**v TOZD KALCIT Stahovica**

objavlja prosta dela in naloge

– ključavničarja
(OD 12.000)**– delavec za delo v proizvodnji**
(OD 8.000–9.000)

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in poskusnim delom, ki traja 2 meseca.

Vsi zainteresirani naj prijave z ustreznimi dokazili pošljejo v 15 dneh po objavi na gornji naslov. Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po končanem sprejemanju prijav.

Komisija za delovna razmerja

TOZD Gostinstvo in turizem,
TOZD Opremotehna in TOZD Prehrana

OBJAVLJAJO

naslednja prosta dela in naloge

1. Vodja izmene v slaščičarni za nedoločen čas

Pogoji:

- slaščičar poslovodja ali KV slaščičar
- 2 oz. 4 leta delovnih izkušenj
- izmensko delo oz. delo v dela prostih dneh
- zdravniški pregled za delo v živilski stroki
- tečaj iz higienskega minimuma

2. Slaščičarski delavec za opravljanje del in nalog v slaščičarni – proizvodnji za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoja:

- NKV delavka
- ustrezno zdravstveno stanje

3. Čistilke za opravljanje del in nalog v restavraciji Pošta za določen čas (nadomeščanje delavke v času porodniškega dopusta)

Pogoj:

- NKV delavka

4. Varnostnik prekaževalec v Klavnici za določen čas – šest mesecev

Pogoja:

- NKV delavec
- izmensko delo

5. Iščemo tudi delavce, zlasti upokojene oz. upokojenke, za pogodbeno delo in sicer:

- vzdrževanje okolja Veleblagovnice
 - vzdrževanje sanitarij v Veleblagovnici
 - kurjenje peči za centralno ogrevanje v restavraciji Pošta
- Plačilo po dogovoru
Prijave pošljite na kadrovska službo DO NAPREDEK

INDUSTRIJA POHIŠTVA »STOL«
KAMNIK n. sol. o.
Odbor za kadre TOZD TEHNIČNE
STORITVE

OBJAVLJA DELA IN NALOGE:

DVEH OBRATNIH ELEKTRIKARJEV IN
MEHANIKA TT NAPRAV.

K sodelovanju vabimo kandidate, ki imajo poklic širokega profila. Kandidati naj pošljejo pismene prijave v 15 dneh po objavi na naslov: »STOL« KAMNIK, kadrovski sektor, Ljubljanska 45, 61240 KAMNIK.

Ustrezne informacije dobite v kadrovski službi tel. 831-121 int. 223.

Kandidate bomo obvestili o izbiri najkasneje v 30 dneh po poteku roka prijav.

Komisija za delovna razmerja pri

Izobraževalnem centru RUDOLFA
MAISTRA, Kamnik

razpisuje naslednja prosta dela in naloge:

1. HIŠNIK

Pogoj: KV kovinar ali mizar in opravljen izpit za kurjača centralne kurjave. Kandidatu nudimo 2-sobno stanovanje.

2. KUHINJSKA POMOČNICA

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Nastop službe je mogoč takoj.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave v kadrovska službo Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra, Kamnik, Novi trg 41/a.

Objava velja do zasedbe razpisanih del in nalog

IZOBRAŽEVALNI CENTER RUDOLFA
MAISTRA KAMNIK, Novi trg
DE Delavska univerza Kamnik

v naslednjem šolskem letu 1981/82 vpisuje v tele šole in tečaje:

– OSNOVNA ŠOLA 5., 6., 7. in 8. razred

(za odrasle z nedokončano osnovno šolo)

– EKONOMSKA SREDNJA ŠOLA – 3. in 4. razred**– POSLOVODSKA ŠOLA**

(dokončana šola za prodajalce in 3 leta delovnih izkušenj)

– TEČAJ NEMŠČINE – ZAČETNI IN NADALJEVALNI

– za mladino in odrasle

– ZAČETNI TEČAJ ANGLEŠKEGA JEZIKA

– za mladino in odrasle

– TEČAJ SLOVENŠČINE ZA NESLOVENCE**– ZAČETNI ŠIVILSKI TEČAJ****– TEČAJ HIGIENSKEGA MINIMUMA****– TEČAJ VARSTVA PRI DELU**

– začetni in obnovitveni

– TEČAJ ZA KURJAČE KOTLOV
CENTRALNIH KURJAV**– STROJEPISNI TEČAJ**

(začetni in nadaljevalni)

Prijavite se lahko po telefonu 831-452 ali po pošti na zgornji naslov.

OBVESTILO

Tovarna usnja Kamnik TOZD Usnjena konfekcija obvešča prebivalce KS Špitalič, KS Motnik in bližnjih naselij, da bo novi obrat krojenja in šivalnice v prostorih osnovne šole v Špitaliču odprt predvidoma v mesecu septembru.

K sodelovanju vabimo vse tiste prebivalce omenjenih KS, ki bi želeli skleniti delovno razmerje za opravljanje del in nalog krojenja in šivanja izdelkov usnjene konfekcije. Interesenti naj pošljejo pismene prijave v splošno kadrovski sektor Tovarne usnja Kamnik ali naj se zglasijo osebno v delovni organizaciji.

Tovarna usnja Kamnik
TOZD USNJENA KONFEKCIJA**TOVARNA USNJA KAMNIK**

Komisija za delovna razmerja DSSS objavlja prosta dela in naloge

6 vratarjev – izvajalcev preventivnega fizičnega varovanja družbenega premoženja

Pogoji:

- končana osnovna šola
- eno leto delovnih izkušenj
- odsluženi vojaški rok
- da ni delovni invalid
- moralno-politična neoporečnost
- nekaznovanost

Prijave sprejema splošno kadrovski sektor delovne organizacije v roku 15 dni po objavi razpisa.

TEMELJNO SODIŠČE

V LJUBLJANI JE ZA ENOTO V KAMNIKU PRIGLASILO PRI SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE KAMNIK, DA IŠČE

SODNEGA IZVRŠEVALCA

INFORMACIJE PRI SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE ALI PRI TEMELJNEM SODIŠČU.

TITAN KAMNIK,n. sol. o., tovarna kovinskih izdelkov in livarna,
Kovinarska 28

sprejme

VEČJE ŠTEVILO DELAVK IN DELAVCEV

za opravljanje del v proizvodnji TOZD Livarna z obdelavo »ENA«

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, osebni dohodek je od 8.000 do 10.000 dinarjev, nudimo pa urejeno splošno in zobozdravstveno varstvo ter prevoz na delo.

Vsi interesenti, ki imajo končano osemletko, urejene stanovanjske razmere in po možnosti odslužen vojaški rok, naj se oglašijo v kadrovska-socialnem oddelku delovne organizacije, kjer bodo dobili podrobnejše informacije

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

IVANE SLAPAR

iz Markovega 9

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste našo mamo obiskovali in ji pomagali med boleznijo, ob smrti pa ji podarili toliko cvetja in vencev ter jo številno spremili na zadnji poti. Posebna zahvala tov. Bizjaku za poslovilne besede ter duhovniku za pogrebni obred.

Žalujoči:

Vsi njeni

Kamnik, julija 1981

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega moža, brata in strica

CIRILA ANŽIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali in nam izrazili številna sožalja, pokojnika spremili na njegovi zadnji poti in mu poklonili toliko cvetja. Zahvaljujemo se družinam Glažar, Bergant in Belcijan ter vsem drugim, ki ste nam kakorkoli pomagali ob njegovi smrti in pogrebu. Posebna zahvala patru Mateju za pogrebni obred in lepe poslovilne besede.

Žalujoči:

Žena Ivanka in drugo sorodstvo

Kamnik, junija 1981

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega moža in očeta

FRANCA BURJA

iz Vrhpolja

smo dolžni zahvalo za pomoč in sočustvovanje vsem sosedom, dr. Staretu za nesebično zdravniško pomoč, predsedniku krajevne skupnosti, govornikom za izrečene besede ter pevcem tovarne Stol in moškega zbora Zg. Tuhinj. Zahvala tudi župnikoma za pogrebni obred. Vsem, ki ste pokojniku poklonili toliko cvetja in ga spremili na zadnji poti, še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

Kamnik, junija 1981

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega moža, očeta, sina, brata in zeta

IVANA LANIŠKA

se zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na zadnji poti, darovali cvetje in nam izrazili sožalje. Posebna zahvala godbi, pevcem in govorniku za poslovilne besede.

Vsi žalujoči

Kamnik, julija 1981

Umrli je član Izvršnega odbora

JOŽE ŽAGAR

Od njega smo se poslovili dne 25. avgusta 1981 na pokopališču na Žalah.

Tov. Jožeta bomo kot prizadevnega sodelavca ohranili v trajnem spominu.

Samoupravna komunalna skupnost občine Kamnik

● Kronika dveh mesecev

Iz litra vina tranzistor

Vroč val je mimo in ponovno so se odprla šolska vrata. To sicer nima posebne zveze z našo kroniko, pa vendarle podatki zadnjih dveh mesecev kažejo, da je bilo vroče na nekaterih področjih dogajanj iz naše kronike (upajmo, da je vroči val mimo) in da bomo zaradi pričetka šolskega leta morali posvetiti precej več pozornosti varnosti v cestnem prometu, predvsem varnosti otrok-pešcev in kolesarjev, posebej še tistih, ki so letos prvič prestopili prag šolskih vrat.

S podatki o javnem redu in miru ter prometnih nesrečah v preteklih dveh mesecih smo nekje pod povprečjem prejšnjih mesecev, kar pa ne velja za kazniva dejanja, posebej za mesec julij. Gradbena sezona je res na višku, pa tudi skrbi za ozimnico so precejšnje, vendarle ne bi bilo brezskrbnosti iskati na sosednjih gradbiščih in njivah. Tudi kolesa so bila zelo zanimiva, da ne govorimo o predmetih, ki so dobili »noge« pri vlomih.

JAVNI RED IN MIR

Stanovanja so zopet prehitela gostinske objekte, kjer je bilo največ kršitev zoper javni red in mir. V dveh mesecih je bilo zabeleženih 51 prekrškov, od tega 26 julija in 25 v avgustu. V stanovanjih so miličniki posredovali 21 krat (10-11), v gostinskih lokalih pa 12 krat (5-7). Najpogostejše ugotovitve so bile: pretepel ga (jo) je - 16 (7-9), razbijal in razgrajal - 13 (6-7), izrečene so bile grožnje - 6 (3-3), motili so nočni počitek - 4 (3-1) itd. Med prekrški najdemo tudi streljanje mladoletnika z zračno puško na ptice pevke, streljanje z zračno pištolo, ki jo je oče kupil svojemu 14-letnemu sinu za darilo, izzivanje k pretepu in razgrajanje, ker niso dobili pijače, pa so bili že »okajeni« preko mere, nekdo pa je pustil motor tovornjaka v teku kar celih pet ur s presledkom 45 minut (plačana kilometrina po porabljenem gorivu?) itd.

V prostorih za pridržanje na Postaji milice je »vedrilo« šest »gostov«, pet od njih zaradi tega, ker so upravljali svoja vozila v prisotnosti maliganov, pa opozorila pristojnih organov niso zalegla in so nameravali nadaljevati vožnjo. Preventivno bistrenje razgretih glav.

25. 7. so ob 12.55 uri miličniki opozorili na red in mir Rajka D. iz Zg. Stranj, ob 16.45 uri pa so ga morali postaviti na »hladno«, saj njegovo ponašanje ni sodilo v program praznovanja občinskega praznika. Tako vsaj ni bil še od zunaj moker.

3. 8. je ob 21.25 uri Slavko Ž. z Matije Blejca grozil doma ženi z nožem, pa mu je k sreči ušla. Tudi miličnikom je kazal nož, pa so ga brez noža pridržali v »apartmanu« do iztreznitve. Sodniku ne bo potrebno brusiti noža, saj so za to nabrušeni predpisi.

12. 9. je ob 21.30 Miro D. s Kranjske dokazoval ženi svojo moč, česar so bili deležni tudi otroci. Obstajal je sum, da bo s početjem nadaljeval, zato so ga »osamili«. Delo za socialno službo in sodnika.

14. 8. je ob 01.15 uri prometna patrolja že drugič v tej noči zalotila za volanom vinjenega Rajka K. iz Domžal, pa je zato predlagala »treznenje« (ve se kje), saj gre v tretje rado.

Nekaj podobnega se je primerilo 21. 8. ob 20. uri Marcelu Ž. iz Zakala, ki se je hotel miličnikov tudi fizično lotiti in 26. 8. ob 23.40 pri Janezu O. iz Godiča. Računa za treznenje sicer ne bodo prejeli, poravnati pa bodo morali nekatere druge račune, ki

glede na novo zakonodajo s področja varnosti v cestnem prometu niti niso tako majhni.

TATVINE IN VLOMI

Področje kaznivih dejanj je bilo v preteklih dveh mesecih najbolj slikovito in ševilo vlomov ter tatvin znatno večje od ostalih mesecev v letošnjem letu. Odgovor na vprašanje, zakaj temu tako, pristojni organi še iščejo. Že res, da je bilo vreme za kolesarjenje zelo ugodno, pa kljub temu podatek, da je bilo v dveh mesecih ukradenih 23 (16 julija - 7 avgusta) koles, preseneča. Nekaj od ukradenih koles je bilo sicer najdenih, kar kaže na »rent a kolo« iz enega konca Kamniška na drugega, vendar o večini koles, ki so dobila »noge«, ni ne duha ne sluha. Dejstvo, da je bila večina koles ukradenih nezaklenjenih, kaže na to, da je ključavnica dražja od kolesa!? Med ukradenimi predmeti najdemo tudi 7 (5+2) koles z motorji, gradbeni material, kasetofone, denar, poljske pridelke, škarje za železo, krožno žago in še bi lahko naštevati.

Med tatvinami naj omenimo samo nekatere, predvsem tiste, kjer so osumljenci znani.

V mesecu juliju je Francu B. iz Suhadol zmanjkala jermenica in 134 komadov jermen v skupni vrednosti 64.000 din. Pogrešani material so našli v Porebri, odpegljal pa naj bi ga Franc K. iz Lok.

Trinajstletnico iz Zavrha so v Marketu presenetili, ko je hotela brez plačila odnesti blago v vrednosti 390 din.

24. 7. je v dopoldanskem času v Mostah dobila »noge« ženska torbica z dokumenti, med katerimi sta bili tudi dve hranilni knjižici in osebna izkaznica, last Marinke J. iz Most. Zvečer tega dne so torbico našli otroci v bližini Most, hranilno knjižico in osebno izkaznico oškodovanke pa miličniki pri Margareti U. s Cankarjeve. Našli so tudi ostanek denarja, katerega je Margareta med tem časom dvignila s hranilne knjižice oškodovanke.

Avgusta je mladoletnik na kopaljšču zmaknil 950 din in z denarjem gostoljubno kupoval prijateljem lučke in osvežilne pijače. Nekaj ga je še ostalo za lastnika.

Iz Marketa je hotela brez plačila odnesti kavni servis Amalija R. s Parmove, pa so jo presenetili.

19. 8. je ob 12.30 Milka Ž. iz Šmarce zmaknila litrsko steklenico vina (polno seveda). V postopku je miličnik v njeni torbi našel tudi tranzistor znamke Grundig, vreden preko 5.000 din, za katerega je »lastnica« sprva trdila, da ga je dobila iz popravila, čeprav je bil popolnoma nov. Kasneje se je izgovarjala, da ji ga je kupil oče, čeprav on za to ni vedel. Končno so le ugotovili izvor tranzistorja. Tranzistor je zmanjkal iz Novotehne, kjer je ostala le prazna embalaža z garancijskim listom, osumljenka pa je izgubila iz spomina, kako je »muzika« zašla v njeno vrečko.

Zasrblyujoče je število vlomov v preteklih dveh mesecih. Kar 14 (6-8) vlomov so obravnavali miličniki in delavci za zatiranje kriminalitete v juliju in avgustu, od tega v stanovanjske objekte 9 (3-6), v avtomobile 2 (1-1), v planinsko kočjo 1 (1-0), v drvarnico 1 (1-0) in v delikateso 1 (1-0).

V juliju sta bila izvršena dva vlom v stanovanjski hiši na Slatnarjevi in Lobodovi ulici ter poskus vlom na Bevkovi. Pri obeh vlomih se je storilec lotil zlatnine in jo tudi odnesel. Pri poskusu vlom je naletel na občanko, ki

je gledala televizijo, se ji opravičil z besedami: »Oprostite, samo vi glejte televizijo« in izginil v noč. Predrznost pa taka! S hitro akcijo so miličniki ob pomoči obččanov in sledov, ki jih je storilec pustil na kraju dejanj, prišli na sled Abdiji M. s Cankarjeve, ki je osumljen storitve navedenih dejanj na Kamniškem.

26. 7. je ob 4.10 miličnik zalotil Franca P. iz Rakeka, ki je »okajen« nosil s seboj skladovnico salam, klobase in sir. Zaloga je zmanjkala iz Delikatese na Maistrovi, kjer je Franc razbil steklo na izložbi in si nabral material.

Ponovno so postale tarče storilca(cev) stanovanjske hiše v izgradnji v Komendi. V noči med 5. in 6. avgustom je iz petih nedograjanih stanovanjskih hiš izginilo preko 70 (sedemdeset) vratnih kril, vendar samo določene dimenzij. Verjetno storilec ni bil en sam in tudi taka količina vratnih kril se ne da kar odnesti. Vendar nihče ni ničesar videl in ne slišal. Čudno!

PROMETNE NESREČE

Na Kamniškem se je v dveh mesecih pripetilo 34 (18-16) prometnih nesreč. Kljub temu, da je število tovrstnih nesreč nekoliko nižje od števila v prejšnjih mesecih, so posledice nesreč precej hujše. V avgustu smo zabeležili drugo smrtno žrtev na kamniških cestah v letošnjem letu. Kot posledica prometnih nesreč je bilo v obravnavanem obdobju 6 (2-4) huje in 19 (7-12) lažje telesno poškodovanih udeležencev v prometnih nesrečah, v 14 (10-4) primerih je nastala le materialna škoda in v 2 (1-1) primerih so udeleženci zadobili neznatne praske.

Med udeleženci je bilo največ voznikov osebnih avtomobilov - 41 (22-19), sledijo kolesarji - 8 (3-5); vozniki koles z motorjem - 5 (4-1) itd. V prometnih nesrečah sta bila udeležena dva (1-1) otroka - oba pri vožnji s kolesom. Eden od otrok, star pet let, je bil lažje telesno poškodovan.

Izsiljevanje prednosti je med vzroki na prvem mestu - 12 (5-7), sledijo pa: nenadoma zavil v levo 5 (1-4), neprimerna hitrost 4 (2-2), alkohol itd. Kraj nesreče so v juliju zapustili štirje vozniki, v avgustu pa pobeга ni bilo zabeleženega.

Po tri prometne nesreče so se pripetile na Kavranu, v križišču v Šmarci, na cesti Kamnik-Vrhpolje in cesti proti Kamniški Bistrici.

Glede na čas dogodka prometnih nesreč je bila situacija naslednja: od 1. do 5. ure - 1 (1-0), od 5. do 7. ure - 3 (1-2), od 7. do 9. ure - 2 (2-0), od 9. do 11. ure - 3 (1-2), od 11. do 13. ure - 10 (0-1), od 13. do 15. ure - 7 (5-2), od 15. do 17. ure - 4 (2-2), od 17. do 19. ure - 6 (1-5), od 19. do 21. ure - 3 (1-2), od 21. do 23. ure - 3 (3-0) in od 23. do 1. ure - 1 (1-0).

Najbolj črn dan v tednu, kar tiče prometnih nesreč, je bila sobota, sledita pa petek in nedelja - torej dnevi vikenda. Podatki so naslednji: ponedeljek - 3 (2-1), torek - 4 (1-3), sredo - 1 (1-0), četrtek - 2 (1-1), petek - 7 (4-3), sobota - 10 (4-6) in nedelja - 7 (5-2).

21. julija je ob 22.35 pod Kavranom voznik osebnega avtomobila Rudolf V. iz Sel zadel pešakinjo Marijo Š. iz Olševka, ki je dobila težje poškodbe.

25. junija je ob 19.15 na Potoku voznik kolesa z motorjem Dušan M. iz V. Lašne s sopotnikom Darkom P. iz Srednje vasi zapeljal v levo in zadel kolesarja Branka P. iz Lok, ki je dobil

hude telesne poškodbe. Voznik kolesa z motorjem in sopotnik sta bila lažje poškodovana.

15. avgusta je bila ob 9.05 v Stranjah ob soudeležbi voznika osebnega avtomobila lažje poškodovana petletna deklica na kolesu T. B. iz Godiča. Odgovarjali bodo starši.

Tega dne je ob 16.20 v semaforiziranem križišču v Šmarci izsiljeval prednost voznik kolesa z motorjem Albin V. iz Domžal vozniku osebnega avtomobila Jožetu C. iz Lahovč. Posledica izsiljevanja prednosti je bila huda telesna poškodba voznika kolesa z motorjem.

16. avgusta je ob 13.30 v istem križišču voznik osebnega avtomobila Franc K. iz Loke pri Žužnu izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila Antonu Z. iz Novega mesta. Za posledicami poškodb ob trčenju je v Kliničnem centru v Ljubljani umrl še istega dne Ivan Č., sopotnik v vozilu Franca K. V tej nesreči so bile lažje poškodovane še štiri osebe (na sliki).

22. avgusta je ob 18.55 v Markovem zapeljal s ceste z neevidentiranim traktorjem Jernej M. iz Srednje vasi. Med tem ko je vozniku uspelo odskočiti s traktorja, je sopotnika Antona P. iz Studenc traktor stisnil ob skale. Sopotnik je dobil hude telesne poškodbe.

Le kaj nam pomagajo predpisi, nesreče se vrstijo, posledice so tu...!

POHVALNO

Pošteni najditelji so poleg dokumentov in drugih najdenih predmetov izročili na Postaji milice v juliju 14.344 din in v avgustu 5.434 din. Pošteni najditelji, kljub turistični sezoni: Nives Šimenc - Vrhpolje, Viktor Arnuš - Košice, Franc Levar - Medvedova, Maks Humar - Moste, Ferdo Baloh - Šmarca, Dušan Vider - Tunjice, Franc Kerpač - Ejlubljan, Husejin Dizdarevič L. Zg. Tuhinj, Milan Grkman - Maistrova, Nenad Djermanović - Medvedova, Franc Strojčan - Nevlje, Brane Jež - M. Blejca, Karel Starovasnik - Podstudenec, Marko Trobevšek - Križ, Jože Gorjup - M. Blejca, Alojz Škofic - Velesovo, Jože Romšak - Podlom, Angela Homar - Tunjiška, Albin Jagodic - Lahovč, Barbara Lipovšek - Miklavčeva in prodajalka poslovalnice Ljubljanskih mlekarov v Maistrovi.

Na uredništvo našega glasila se je oglasila Franja Vrečko iz Kamnika, ki se javno zahvaljuje najditelju njene izgubljene denarnice s 1.700 dinarji pred »Mojco« v Kamniku. Pošteni najditelj Jože Jenčič iz Tunjiške je denarnico z vsebino oddal v trgovini »Mojca«, kjer je počakala oškodovanke oz. njeno hčerko.

Vzpodbuden seznam, predvsem pa dejanja!

MAJ

Takoj sprejem v varstvo otroka v Kamniku. Informacije po telefonu 832-200 dopoldne.

Smučarski klub Kamnik - Sekcija za teke - vpisuje pionirke in pionirje rojene 1971. in 1972. leta ter starejše za sezono 81/82. Vpisovanje bo vsak torek in petek od 18. ure dalje na stadionu v Mekinjah do konca septembra.

Vozilo, ki je izsiljevalo prednost, je na strehi pristalo ob drovsemaforja, sopotnik v »ficku« pa je poškodbam v prometni nesreči podlegel.

Skupščina občine Kamnik je na podlagi 13. in 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Ur. l. SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in 185. člena statuta občine Kamnik (Ur. l. SRS, št. 7/78 in 27/80) na skupnem zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti, dne ... sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi noveliranega urbanističnega načrta za območje Kamnika

1. člen

S tem odlokom se spremeni in dopolni novelirani urbanistični načrt za območje Kamnika (Ur. l. SRS, št. 5/78 in 28/80).

2. člen

V 1. točki 5. člena in 2. točki 6. člena se doda novi zazidalni otok z oznako BS 8.

3. člen

V celoti se opusti rezervat tretje faze obvoznice.

4. člen

Zazidalni otok SS 4 - Godič se v zahodnem delu na opuščnem rezervatu tretje faze obvoznice povečuje z zazidljivimi površinami, ki so prikazane v grafični prilogi spremembe in dopolnitve noveliranega urbanističnega načrta.

5. člen

V zazidalni otok SM-2 Stranje se vključuje zemljišče parc. št. 323/1 in 323/2 k. o. Godič.

6. člen

Spremembe in dopolnitve noveliranega urbanističnega načrta za območje Kamnika so na vpogled pri upravnem organu pristojnem za urbanizem skupščine občine Kamnik.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja urbanistična inspekcija občine Kamnik.

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS in Kamniškem občanu.

Štev.: 350-5/81

Datum:

PRESEDNIK skupščine občine Kamnik Slavko Ribaš, dipl. ing.

ETA - Živilska industrija Kamnik

takoj potrebuje za čiščenje prostorov dve delavki. Osební dohodek okoli 8.000 din

Podrobnejše informacije dobite v kadrovskem oddelku delovne organizacije.

Slovenski alpinisti znova v Himalaji

Tretjega septembra je krenila na pot nova »žepna« odprava, ki šteje le 6 članov, njen cilj pa je 10 km široka južna stena Daulagirija (8167 m), ki se vzpenja do 4000 m visoko. Daulagiri v jeziku domačinov pomeni Bela gora, saj nosi na svojih temnih ogromne količine snega. To bo torej trd oreh za naše alpiniste, zlasti, če ne bodo imeli sreče z vremenom, kot na Lhotseju. Čeprav je stena višja kot Lhotsejeva, je plezalsko manj zahtevna.

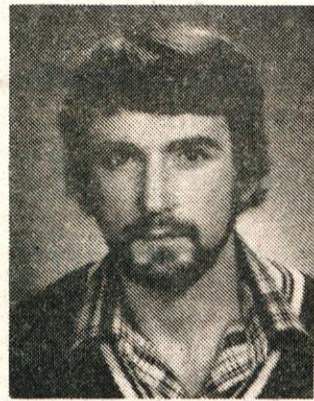
Uspeh je po vsej verjetnosti veliko odvisen od vremena. Fantje, ki so bili skrbno izbrani za to malo odpravo z velikim ciljem, pa bodo morali napredovati zelo hitro, kar je tudi namen žepnih odprav.

Čeprav udeležencev ni veliko, ima AO Kamnik spet svojega predstavnika v vrstah najboljših alpinistov. To je CENE BERČIČ.

Cene je alpinist 4 leta, opravljenih ima prek 230 vzponov. Tudi na odpravi je že bil, in sicer leta 1978 kot edini Kamničan, organizirali so jo poljski alpinisti. Njihov cilj je bil najvišji vrh Hindukuša, Tirič Mir (7692 m), ki so ga osvojili po novi smeri in na katerega se je povzpeli tudi Cene in s tem potolkel svoj višinski rekord.

Drugi kvalitetni vzponi so še: prva ponovitev Raza Sfinge pozimi, smer Cachinel-Nomine v Grand Pilier d'Angle, ki je prva jugoslovanska ponovitev, prva zimska ponovitev Jakove smeri v Rzeniku, prva zimska ponovitev Vojkine smeri v Brani... Kopnih smeri je še mnogo več. V severni Triglavski steni skoraj vse težje smeri: Peternelova, Čopov steber, Ljubljanska, direktna v Špiču, smer JLA v Šitah, smer Šimenc-Škarja v Dolgem hrbtu, Jernejev steber v Dolgem hrbtu...

Cene je star 22 let in je zaposlen v tovarni Stol. Preden je začel plezati, je prehodil naše gore podolgem in počez in jih tako dobro spoznal. Kasneje so ga zamikala nova doživetja in nove gore. Sedaj je prvič udeleženec v Himalajski odpravi.

Naš alpinist meni, da je ekipa dobra, vodja Stane Belak je izkušen alpinist, vsi pa se med seboj že dobro poznajo, saj so imeli zadnje dni pred odhodom veliko dela.

Ker je to žepna odprava, mora biti hitra in poceni. Do baznega tabora imajo 8 dni hoda. Hodili bodo po najgloblji soteski na svetu, Kali Gantaki, ki je na eni strani zaprta z Anapurno, na drugi strani pa se vleče beli zid Daulagirija. To je tudi ena najbolj obiskanih Trekking poti.

Po 14-dnevni aklimatizaciji bodo fantje formirali naveze, nato pa v alpskem stilu vstopili v steno. V enem tednu morajo priti na rob stene, drugače morajo odriniti in začeti znova. Za poizkuse imajo na voljo en mesec.

Vrh Daulagirija je osvojen z vseh strani razen z južne. Seveda so tudi tož že poizkušali, vendar zaman. Bela gora je zavrnila celo Reinholda Messnerja, ki je verjetno najbolj znan tuji alpinist pri nas. To je samo dokaz več, kako majhen je človek proti naravi in kako je uspeh neke odprave odvisen od - za nekatere športe nepomembnega pogoja - vremena.

IRENA MARKUŠ

ALPINISTIČNA ŠOLA

AO PD Kamnik tudi letos prireja alpinistično šolo po programu KA PZS, ki jo vodi Marjan Kregar. Šola se je začela 10. septembra, vpis vanjo je pa mogoče do konca septembra 1981 vsak četrtek ob 16. uri v prostorih PD Kamnik, Kidričeva 38. Kdor hoče obiskovati to šolo, mora biti star najmanj 18 let (spodnja meja je sicer 16 let, vendar mora v tem primeru kandidat prinesiti dovoljenje staršev za obiskovanje šole) in mora imeti že nekaj planinskih izkušenj: da je bil na vsaj 5 turah na petih različnih vrhovih višjih od 2000 m. Zelo zaželeno je, če je kandidat že prej naredil planinsko šolo, izpit za mladinskega vodnika ali pa, da je bil vsaj aktiven v mladinskem odseku Planinskega društva. Obvezno je tudi plačilo premije za nezgodno zavarovanje, okoli 400,00 din, medtem ko je sama šola za sedaj še brezplačna. V programu izobraževanja so predvidena predavanja o alpinizmu, zgodovini alpinizma in planinstva, pri pomoči, orientaciji, gibanju v gorah poleti in pozimi, reševanju v gorah, prehrani, treningih, turah smukih, nevarnostih v gorah, varovanju, vozilih, plezalni tehniki, opremi itd., skratka o vsem kar bi moral vedeti alpinist. Poleg tega bodo še praktične vaje, oziroma treningi v plezalnem vrtcu v Starem gradu in ture v gorah, med njimi tudi plezalne.

SKRBIMO ZA ČISTOČO TUDI V GORAH

Pozivov za varstvo okolja je vedno več, vendar še vedno ne dovolj. Res je, da se že veliko ljudi zaveda, da je čisto okolje lepše, bolj zdravo in obenem tudi odraz kulture in osveščenosti ljudi, ki tam žive ali se tam gibljejo. Tudi v gorah, ki so že grozile postati pravo smetišče, se stvari nekako obracajo na bolje, čeprav še zdaleč ni tako, kot bi moralo biti. Na glavnih poteh je res v primerjavi s številom obiskovalcev relativno manj odpadkov, zato pa preseneča onesnaženost na bolj oddaljenih mestih. Ob stezi pod Vežico in čez Šraj pesek ali pa ob stezi pod Kogel in naprej čez Gamsov skret je vedno več odvržene embalaže. Pa tudi drugod se kar preveč pozna, kaj so mimoidoči tam pili ali jedli. Zato ponovno ponavljamo poziv vsem obiskovalcem gora, da odnesejo na smetišče v dolini vso težko uničljivo embalažo in tudi druge odpadke: prazne konzerve, posebno še aluminijaste, razne folije in podobno. Če ostane ob poti kakšna limonina lupina, res ni preveč lepo, toda za njeno izginotje bo poskrbela narava sama še kar naгло, folije pa ostanejo leta in leta.

IZ DELA ODSEKA ZA VARSTVO NARAVE

Delo članov odseka za varstvo narave se nadaljuje tudi v jesen. Poleti so opravili nekaj očiščevalnih akcij (pot na Veliko planino čez Pasje pečine, na Kamniško sedlo) in tudi nekaj izletov na Olševo in Raduho, na Kamniški vrh, po pešpoti v Kamniško Bistrico, ki so bili združeni s spoznavanjem rastlin, geološke sestave ali zgodovine obiskanih krajev. V nedeljo, 6. septembra pa so čistili pot iz Bistrice na Kokrško sedlo in naprej na Grintavec.

Za 27. september načrtujejo ponovno čiščenje poti na Kamniško sedlo, za 4. oktober pa izlet na Nanos. Na ti dve akciji vabijo vse občane. Drugače pa lahko pride vsakdo, ki bi se rad vključil v delo odseka za varstvo narave, na redne sestanke tega odseka, ki so vsak prvi ponedeljek v mesecu ob sedmi uri zvečer v prostorih PD Kamnik, Kidričeva 38.

BOJAN

Biserna poroka Slave in Iva Tarmana

Sedemnajstega julija sta Slava in Ivo Tarman v kamniški poročni dvorani znova rekla: da, saj je ta dan minilo natančno šestdeset let, odkar sta si prvič obljubila zakonsko zvestobo in spoštovanje. Ne tega ne naprednega duha jima v vseh skupnih letih ni zmanjkalo, kar je potrdila tudi letošnja nagrada mesta Ljubljane - družina Tarmánovih je prešla za svoje medvojno delo in povojni prispevek k razvoju mesta zlato plaketo ilegalca. Tarmanova hiša v Ljubljani, tja sta se namreč preselila iz Kamnika, je bila med vojno pomembna postojanka ilegalnega boja Ljubljane, tako Slava in Ivo, kot njuna otroka Nada in Janez, pa so bili aktivni aktivisti oziroma udeleženci narodnoosvobodilnega boja.

Priprave lokostrelcev

Kot pri večini športov sta tudi v lokostrelstvu julij in avgust meseca, v katerih ni tekmovalj ali pa so ta zelo redka. Tako nastane kar precejšnja vrzel in to je seveda treba zapolniti. Ker čakata lokostrelce v septembru dve državni prvenstvi in tekmovanje za alpski pokal, je treba ta dva meseca trdo trenirati, kajti sedaj se bodo pokazali sadovi letošnjega dela.

Teh dejstev se zavedamo tudi člani lokostrelskega kluba Kamnik in smo zato v sredini julija organizirali 3-dnevne skupinske priprave, ki so se jih udeležili skoraj vsi člani kluba.

No, ker so naše finančne možnosti precej omejene, nismo odšli na morje,

kot bi kdo mislil. Odšli smo na Gorenjsko, točneje v Novo vas pri Radovljici. Tam smo razpeli šotore na morda najlepšem in najbolj idiličnem strelišču v Sloveniji ter seveda takoj pričeli z delom. Tri dni smo napenjali loke in streljali pod vodstvom Marjana Podržaja, ki je trenutno eden najboljših evropskih »Field« strelec in vsi lahko povemo, da smo spoznali precej novih stvari, prijemov in da so priprave res lepo uspeli. Skupaj z nami so bili v Novi vasi tudi člani LK Exoterm iz Kranja in tako smo tudi z njimi izmenjali precej izkušenj, kar je bilo v obojestransko korist. Vsi upamo na najboljšo, po predvidevanjih pa bi morali na DP v Postojni osvojiti vsaj dva naslova državnih prvakov.

Na koncu naj omenim še to, da je LK Kamnik v točkovanju za Jugoslovanski pokal še vedno trdno na 2. mestu in če to mesto obdržimo do konca tekmovanja, bo to prav gotovo največji uspeh kamniških lokostrelcev.

D. O.

Šestdeset let lovske družine Komenda

Letos praznuje lovska družina Komenda visok jubilej - 60-letnico aktivnega dela. Čeprav je jubilej že malo odmaknjen, so nam še vedno v spominu dobro organizirana športna tekmovanja, proslava in prijateljska srečanja lovcev.

O pomenu in visokem jubileju je spregovoril dolgoletni član in predsednik lovske družine Komenda tovariš Ferdinand Vode, ki je med drugim dejal:

»60 let, odkar je bila ustanovljena lovska družina Komenda, je dolga doba in ni več živih članov, ki bi jih lahko povabili kot ustanovitelje med nas. O tem dogodku pričajo le orumenele listine iz tistega časa. To je bil čas po prvi svetovni vojni in slovenski narod se je komaj otrese nemškutarske nadvlade ter iskal poti k svoji narodnosti. K prebujanju zavesti so pripomogle prav napredna slovenska društva. Med takimi je bil tudi lovski klub Komenda.

Iz seznama ustanoviteljev in takratnih članov kluba je moč sklepati, da je imel klub poleg lovske gojitvene vloge tudi pomembno vlogo v narodni zavesti svojih članov. Kar nas je

starejših članov naše lovske družine, se še spominjamo mnogih ustanoviteljev in članov, ki so sedaj že pokojni, in lahko bi trdili, da so bili zgledni borci in dobri domoljubi in veliko tistih, ki so doživeli zadnjo vojno, je svojo zavest ponovno dokazalo s sodelovanjem v osvobodilni fronti.

Lovski klub Komenda je do zadnje vojne doživljal mnoge preobrazbe, saj se je tudi takratna zakonodaja večkrat spreminjala, vendar je jedro, ki je bilo osnovano 4. septembra 1921, vendarle ostalo v Komendi.

Naše lovišče je sedaj sorazmerno majhno in je temu primerno tudi število članov, saj se že dolga leta giblje okoli štirideset. Kljub temu nam je s poštvalnim in enotnim delom ter živim sodelovanjem uspelo doseči lepe uspehe. Ob 50-letnici ustanovitve kluba smo dogradili in odprli naš lovski dom, tako da letos praznujemo že 10-letnico tega pomembnega in za nas lovce v naši družini tudi dokaj obsežnega dela. To je bila za nas zahtevna naloga in dokajšnje bremeno, zato so vsi člani po svojih močeh pomagali, da je bil

dom v danem trenutku tudi dograjen. Ob spominu na to delo moram še danes po 10 letih poudariti, da so nekateri člani daleč presegle obveznosti, ki smo si jih zadali pred začetkom gradnje, pa naj bo to pri sami gradnji ali pa v materialu, katerega so posamezniki prispevali.

Dom nam pri našem društvenem življenju mnogo koristi in veselje smo, da smo s tako koristnim in trajnim delom lahko proslavili 50-letnico. Omogoča nam, da se tu shajamo, kar pogloblja in omogoča boljše društveno življenje.

Naslednje leto smo razvili naš lovski prapor. Slovesnost ni bila tako obsežna, vendar za nas in za naše potomce bo tako kot lovski dom tudi prapor lep in trajen spomin, kaj lahko malo ljudi, organiziranih v društvu, s poštvalnostjo in enotnostjo naredi za sebe, za svojo družbo in svoje naslednike.

Predsednik lovske družine Komenda je na proslavi 60-letnice izročil dolgoletnim članom plakete, katere so dobili:

zlate plakete LD Komenda:

1. Kralj Jernej za 35 let članstva, 2. Kosirnik Ivan za 35 let članstva, 3. Železnikar Tone za

35 let članstva, 4. Vode Ferdinand za 35 let članstva, 5. Kern Slavko za 30 let članstva; srebrne plakete LD Komenda: 1. Krušič Ivan za 24 let članstva, 2. Mihorko Milovan za 26 let članstva, 3. Cibašek Jože za 27 let članstva, 4. Avguštin Miha za 26 let članstva, 5. Gašperlin

Jože za 24 let članstva, 6. Koželj Jernej za 24 let članstva, 7. Boštjak Milan za 22 let članstva, 8. Ravnikar Alojz za 21 let članstva, 9. Uranič Maks za 20 let članstva; bronaste plakete LD Komenda: 1. Podlipnik Tone, 2. Bajc Franc, 3. Grgič Stane, 4. Indof Rudi, 5. Vid-

mar Nada, 6. Sodnik Franc, 7. Tivodar Franc.

S kulturnim programom so sodelovali tudi člani kulturnega društva iz Most, ki so s pesmijo in plesni popestrili proslavo 60-letnice lovske družine Komenda.

K. J.

S tekmovanja lovcev ob 60-letnici LD Komenda

Odličen start mladincev v slovenski ligi

V novoustanovljeni mladinski nogometni ligi so Kamničani štartali zelo uspešno, saj so v obeh dosedanjih srečanjih zmagali. Najprej so v Ljubljani premagali Ilirijo z rezultatom 3:1 (strelca Fricelj 2 in Vugrinec 1), nato pa doma Maribor s 5:0 (Bekrič, 2, Juršič 2 in Fricelj 1).

Uspešen štart v novem prvenstvu je toliko bolj razveseljujoč, ker mlade nogometaše čaka že 12. septembra finalna tekma za pokalnega prvaka Slovenije z Železničarjem iz Maribora. Tekma bo na Centralnem stadionu v Ljubljani kot pratekma prvenstvenemu srečanju Olimpije z Rijeko.

Letošnje tekmovalje mladincev poteka v enotni slovenski ligi z 12 člani ter v petih področnih ligah. Enotna liga se je formirala iz prvih štirih moštev iz lanskega leta A območne skupine ter dveh prvouvrščenih ekip iz vseh ostalih skupin.

Precej je bilo pripomb na enotno mladinsko ligo, zlasti glede večjih tekmovanih stroškov. Vendar je prevladalo mnenje, da se bo le na ta način dvignila kvaliteta slovenskega nogometa. Sistem tekmovalja je dvokrožen, kar pomeni skoraj isto število tekem, kot v pretekli sezoni ko se je igralo štirikrožno, toda z manj ekipami.

Prve tekme so pokazale, da so imeli prav tisti, ki so zagovarjali enotno ligo z večjo kvaliteto. Celo več. Tekme so

najmanj tako razburljive in privlačne kot članske in zato vredne tudi večje obseva.

SI-VI

Športno društvo v Kamniški Bistrici

Športna dejavnost je v krajevnih skupnostih kamniške občine vedno bolj razvijala. Poleg Komende in Duplice so tudi v KS Kamniška Bistrica ustanovili športno društvo.

V petek, 21. avgusta so se zbrali športniki, krajanje Kamniške Bistrice v osnovni šoli »Kamniškega bataljona« v Stranjah. Na zbor so prišli tudi predstavniki krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in predstavnik ZTKO in SITKS Kamnik. Namen zбора je bil ustanovitev športnega društva in to je bilo tudi doseženo.

Po uvodni obrazložitvi o namenu ustanovitve športnega društva in pozdravu predstavnikov SITKS in KS, je bil prebran in sprejet statut društva. Za predsednika društva je bil izvoljen Mirko Štirn. Športno društvo so poimenovali po Juriju Lib-

niku, prvem padlem partizanu v Kamniški Bistrici, imelo bo pa 7 sekcij: karate, kolesarstvo, nogomet, rokomet, smučanje, strelstvo in šah.

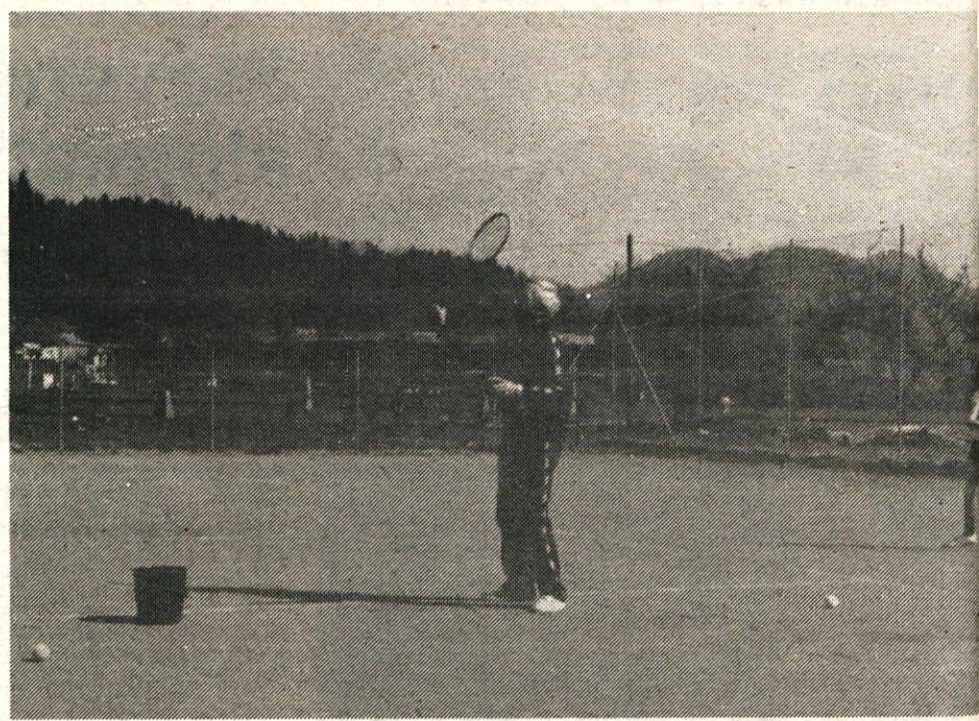
POB

Letnar uspešen v tujini

Dušan Letnar je zadnje čase poleg uspešnih nastopov doma dosegel tudi nekaj lepih mednarodnih uspehov. Konec junija je bil v Radhstadu v Avstriji izredno močan »Hunter + Field« turnir, na katerem so sodelovali lokostrelci iz skoraj vseh srednje evropskih držav. V tej konkurenci je v instiktivnem slogu osvojil 2. mesto in bil s tem najbolje uvrščen Jugoslovčan. Še večji uspeh je dosegel na lokostrelskem »Hunter + Field« turnirju, ki je bil sredi julija v nemškem Mitevaldu, kjer je dosegel odlično 4. mesto in bil poleg Podržaja, ki je osvojil 1. mesto v prostem slogu, najbolje uvrščen Jugoslovčan. Omenim naj, da v tekmovalju za Alpski pokal tekmujejo reprezentance Italije, Avstrije, Nemčije, Švice, Francije, Velike Britanije in Jugoslavije in da je 4. mesto na tako močnem turnirju res lep uspeh.

Upajmo, da bo tako dobro streljal tudi na zaključku Alpskega pokala konec avgusta na Bledu in se dobro uvrstil tudi v skupnem seštevku Alpskega pokala.

D. O.

Žoga je vedno okrogla

Lepo vreme v avgustu je bilo več kot naklonjeno igralcem tenisa, ki so vsako prosto uro preživeli na igriščih. Pomerili so se tudi na dveh turnirjih, ki sta pokazala, da boj za prvo mesto na jakostni lestvici ne bo lahek. Na tretjem in četrtem turnirju je zmagal Rado Vengust in tako Tone Jeras vodi le še s šestimi točkami prednosti. Jeseni bosta še dva turnirja, ki bosta pokazala, kdo bo letošnji klubski prvak. Tudi Miha Resnik, Tone Prešeren in Danijel Ramšak imajo še možnosti, da osvojijo prvo mesto, zato bodo dvoboji do konca zanimivi.

Rezultati: III. turnir

četrtfinale: T. Jeras : F. Vengust 2:6, 4:6, M. Resnik : V. Gruden 7:6, 6:1, R. Vengust : D. Ramšak 1:6, 6:3, 6:4, J. Lavrič : T. Prešeren 6:4, 6:2

polfinale: M. Resnik : F. Vengust 6:4, 4:6, 6:3, R. Vengust : J. Lavrič 7:5, 6:4

finale: R. Vengust : M. Resnik 6:1, 3:6, 8:6

IV. turnir

četrtfinale: T. Jeras : F. Keršič 6:4, 6:2, D. Ramšak : T. Prešeren 6:4, 2:6, 6:4, M. Resnik : F. Vengust 5:7, 6:2, 6:3, R. Vengust : V. Gruden 6:0, 6:1

polfinale: Jeras : Ramšak 6:4, 6:2, R. Vengust : M. Resnik 6:0, 6:1

finale: R. Vengust : Jeras 6:7, 6:0, 6:3

Člani so se pomerili tudi v dvojicah. Zmagala sta Rado Vengust in Tone Jeras, ki sta v finalu premagala par Tone Prešeren-Danijel Ramšak z rezultatom 7:5, 7:5.

Jakostna lestvica po širih turnirjih: 1. Jeras Tone 64 točk, 2. Rado Vengust - 58 točk, 3. Miha Resnik - 48 točk, 4. Tone Prešeren - 42 točk, 5. Danijel Ramšak - 40 točk, 6. Vinko Gruden - 36 točk

Klub je pripravil tudi dva tečaja. Prvi, začetniški, je bil junija, nadaljevalni pa avgusta. S čeno tečaja klub lahko plača le trenerja, vendar se vsi zavedamo, da je delo z mladimi naložba za daljši čas. Pionirji, ki so naložbo prvič prišli loper v roke, bodo nekega

dne zamenjali tiste, ki danes uspešno zastopajo naš klub. Osnovni pogoj je seveda volja do dela in želja po znanju. Vodstvo kluba se bo tudi vnaprej trudilo, da bi mladim zagotovili čim boljše pogoje za treninge tudi v zimskem času.

Za konec pa še malo kritike na račun tistih, ki bi sicer tenisa igrali in se tudi člani kluba, vse ostalo pa jih ne briga. Mislim predvsem na red na igriščih in skrb za njih. Vsak član kluba bi moral zavedati, da so igrišča tudi njegova. Vodstvo kluba se sestaja vsak teden in skrbi za to, da bi se vsi na igriščih dobro počutili. Kljub vsemu naporu pa je neki »junak« strgal platno ob ograji in pokradel nekaj pribora za čiščenje igrišč. Vsak član kluba bi moral skrbeti za to, da bi bil na igriščih red in da bi resnično igrali tisti, ki so si igrišče pravočasno rezervirali. Na žalost so ravno mladi igralci tisti, ki se na igriščih obnašajo kot slučajni gostje in se ne zmenijo za pravila in red. Ljudje, ki se niso sposobni prilagoditi zahtevam večine, klub gotovo ne sodijo.

I. H.

V množičnost prerašča tudi kolesarski šport

I. kolesarski maraton prijateljstva v Kamniku - po poteh Kamniškega bataljona

V nedeljo, 30. avgusta, je Kolesarsko društvo Kamnik v sodelovanju z zamejskim društvom ADRIA iz Lonjerja pri Trstu in pod pokroviteljstvom občinske organizacije Zveze borcev NOV zelo uspešno organiziralo I. kolesarski maraton prijateljstva.

vilja pred spomenikom revolucije, kjer je delegacija iz Lonjerja, predstavniki društva ADRIA - predsednik Stojan Udovič in Rade Pečar, položili venec društva, kolesarji pa so počastili padle za svobodo z enominutnim molkom. Maratonci so nato odpeljali po progi Podgorje-Korenova pot-Kamnik-Motnik-Ločica-Kamnik-Mekinje-Kamniška Bistrica in nazaj na cilj na

komandirja Franca Potočnika in načelnika za notranje zadeve Janeza Maleša, ki sta osebno spremljala kolono na čelu. Tudi ne gre prezreti sprejema v Ločici, kjer je kolono pričakal sekretar OK ZK, predsednik ZB in krajanje Vranskega. Pohvalo gre izreči tudi organizaciji ZB Kamniška Bistrica, še posebno tov. Starovasnika za sprejem in organizacijo.

Tudi vodja maratona Peter Podgorje je svojo dolžnost lepo in pošteno opravil.

Ta kamniški kolesarski maraton naj bi postal tradicionalen, naslednje leto pa naj bi udeleženci maratona prejeli srebrno medaljo.

Predsednik društva Danilo Pertot, ki je tudi idejni tvorec prireditve, meni, da tako dobro sodelovanje z organizacijo ZB, krajevnimi skupnostmi in ostalimi dejavniki v bodoče lahko pripomore k še množičnejši udeležbi in počastitvi prehojene borbene poti Kamniškega bataljona.

Naj še dodamo, da je množično tekmovalje »Družina na kolesu« dobro uspelo. Tudi sicer se je kamniško Kolesarsko društvo letos udeležilo pomembnih kolesarskih maratonov, kot so: kozjanski, pohorski, Dakijev. Za kolesarski juriš na Vršič pa se že vneto pripravljajo.

JANEZ TAJČ

Virtus drugi na Šobcu

V pravi poletni vročini je šahovski društvo Murka iz Lesc na Gorenjskem priredilo 8. mednarodni brzopotezni šahovski turnir »Šobec 81«. Sodelovalo je 53 moških ter 5 ženskih ekip. Organizatorji so slavili lep uspeh, saj so privabili rekordno število šahistov - kar 222 jih je bilo. V do zadnjega koticčka zasledenem kampu so šahisti pripravili prijeto spremembo z zanimivimi boji na črno-belih poljih. Ekipa so bile razdeljene po jakosti v šest tekmovalnih skupin. Našo občino so zastopali šahisti Virtusa, ki so igrali v drugi jakostni skupini in igralci Stola, ki so bili razporejeni v tretjo skupino. Ekipi sta nas solidno zastopali, saj so bili Karnar, Bavčar, Osolinik in Markač, ki so igrali za Virtus v drugi jakostni skupini drugi za ekipo iz Slovenj Gradca, ekipa Stola pa je delila 6.-7. mesto z ekipo Iskra iz Kranja v tretji skupini. V glavni skupini, za katero je bilo tudi največ zanimanja, saj so gledalci videli najboljše slovenske šahiste, so zmagali domačini ekipe Murke iz Lesc pred Celjem in Mariborom. Zmagovalci naslednjih ekip pa so bili: Slovenj Gradec v drugi, Velenje v tretji, Ajdovščina in Zlatorog iz Maribora v četrti in Ljubljanska banka v peti. Pri ženskah sta si prvo mesto razdelili Iskra iz Ljubljane in Iskra iz Kranja.

Za prvenstvo Virtusa sta bila odgrana še dva brzoturnirja, ki se tokujeta za končnega zmagovalca. Na junjskem je zmagal Cveto Lanišek pred Bergantom, na juljskem pa Milan Osolin pred Bavčarjem. Doslej je točke osvojilo 26 igralcev, vodi pa Peter Zupančič iz Domžal z 39 osvojenimi točkami.

TONE TREBUŠAK

Maraton je otvoril tov. Lado Podbevšek s kratkim pozdravnim nagovorom. Startni strel je simbolično odstrelil tov. Anton Poljanšek-Branko. Na 100 km dolgo progo se je podalo 358 kolesarjev, med njimi tudi 20 žensk. Start je bil v Kamniku na trgu Prijateljstva. Dolga kolona se je usta-

trg Prijateljstva v Kamniku. Skoraj vsi udeleženci so progo prevozili v določenem času in na cilj prejeli lične bronaste medalje organizatorja.

Da je I. kolesarski maraton v Kamniku tako odlično uspel, smo dolžni pohvaliti prizadevne člane našega Kolesarskega društva, organe milice -

Na podlagi 11. in 13. člena Zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) ter 234. člena Statuta občine Kamnik (Uradni list SRS, št. 7/78 in 27/80) je Izvršni svet Skupščine občine Kamnik, na seji dne 17. julija 1981 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta za zazidalni otok SP-1 v Stahovici

1. člen

Javno se razgrne osnutek zazidalnega načrta za zazidalni otok SP-1 v Stahovici za Rudnik kaolina Crna - obrat kalcita, ki ga je pod št. 50/81 izdelalo Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo SKG Kamnik.

2. člen

Osnutek zazidalnega načrta iz 1. točke tega sklepa bo javno razgrnjen v avli stavbe Skupščine občine Kamnik, II. nadstropje, Kamnik, Titov trg 1, 30 dni računajoč od dneva objave v Uradnem listu SR Slovenije.

3. člen

Organizacije združenega dela, druge organizacije in skupnosti, organi ter društva, delovni ljudje in občani lahko do poteka roka razgrnitve podajo pisne pripombe na kraju razgrnitve ali pa pripombe pošljejo na Komite za družbenoekonomski razvoj, služba za urbanizem občine Kamnik.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SR Slovenije in v Kamniškem občanu.

Številka: 351-266/81
Kamnik, dne 17/7-1981

Tek po ulicah Most

Ob prazniku KS Moste je bil 17. julija drugi tek po ulicah Most. Na progi, posamezni krogi je bil dolg 800 m, se je pomerilo 52 tekmovalcev, ki so tekli v osmih kategorijah. Razveseljujoče je, da so se teka poleg domačih udeležili tudi tekmovalci iz Komende, Kamnika, Mekinj, Stahovice, Kamniške Bistrice, Radomelj, Trzina, Smednika, Pirnič in AK Olimpije. Prvič je bil tek uspešno organiziran v okviru športnih prireditev, ob krajevnemu prazniku v lanskem letu in je med krajanje vzbudil veliko pozornost. Prav na željo krajanje je prireditelj sklenil, da ta tek postane tradicionalen.

Od desetih razpisanih kategorij letos ni bilo prijav za članice od 18 do 25 let in veteranke nad 25 let. Ker imajo ženske v Mostah v jesensko-zimskem času organizirano rekreacijo, prireditelj vabi te in tudi ostale, da se množičneje udeležijo prihodnjega teka.

Rezultati:

I. kategorija - cicibani, rojeni leta 1969 in mlajši, 800 m: 1.-3. mesto si delijo: Kuhar Robert, Cibašek Tomaž in Kopic Boštjan, vsi osnovna šola Komenda-Moste, s časom 2:50, 4. Romšak Zlatko, 5. Lap Boštjan, 6. Hilič Ermin, 7. Rebolj Drago, 8. Plevel Damjan, 9. Bobnar Marjan, 10. Nograšek Marko, 11. Ahlin Albin, 12. Kopic Gašper, 13. Plevel Andrej, 14. Kralj Nejko, 15. Ovičaj Gregor.

II. kategorija - cicibanke, 800 m: 1. Klemen Irma, 2. Klemen Alenka - obe osnovna šola Moste.

III. kategorija - pionirji, rojeni 1967 in mlajši, 1600 m: 1. Novak Darko, Partizan Pirnič 5:15, 2. Štebe Igor, OŠ Komenda-Moste 5:22, 3. Hribernik Jože, OOOZSMS Mekinj 5:23, 4. Cibašek Izidor, 5. Kuhar Janko, 6. Špehonia Marjan, 7. Cibašek Tomaž, 8. Romšak Milan.

IV. kategorija - pionirke, 1600 m: 1. Pibernik Meta, 6:48, 2. Ikonovič Esma 6:53, 3. Pavrič Vida 7:01 - vse tri OŠ Moste, 4. Plevel Božena, 5. Špenko Andreja, 6. Ovičaj Irena.

V. kategorija - mladinci, rojeni 1963 in mlajši, 2400 m: 1. Škorjanc Jaka, SK Kamnik 7:20, 2. Klemenc Jože, OOOZSMS Kamniška Bistrica 7:46, 3. Tršan Stane, Partizan Smednik 8:05, 4. Volčič Jure, 5. Golob Primož, 6. Štebe Tone.

VI. kategorija - mladinke, rojene 1963 in mlajše, 1600 m: 1. Smolnikar

Tatjana 5:43, 2. Smolnikar Ksenija 6:06 3. Veran Jana, vse tri OOOZSMS Mekinj.

VII. kategorija - člani do 25 let, 5600 m: 1. Rosvilnik Hine, SD Stahovica 17:29, 2. Rokavec Marko, AK Olimpija 18:27, 3. Alič Jože, Smednik 18:10, 5. Kern Bojan.

VIII. kategorija - veterani nad 25 let, 3200 m: 1. Potrbnj Jože, SD Ra-

domlje 10:09, 2. Jenko Slavko, Partizan Smednik 11:33, 3. Benda Janez KS Moste 14:41, 4. Podgoršek Zvonko 14:41.

Tekmovalcem, ki so se uvrstili od prvega do petega mesta v vsaki kategoriji, je tov. Stane Zarnik - predsednik predsedstva SZDL Moste, podelil medalje - trimčka. Prvouvrščenim posamični kategoriji pa so dobili spominski krožnik KS Moste.

V. O.

Eno smučarsko društvo

Družbeni pravobranilec samoupravljanja Kamnik je zaradi nejasno opredeljene delitve dela v zimskošportnih aktivnostih med smučarskim klubom Kamnik in Društvom učiteljev, vadiateljev in trenerjev smučanja dal pobudo za ustanovitev skupnega društva, hkrati s tem pa za prenehanje dela obeh omenjenih društev v sedanjih organiziranosti.

Družbeni pravobranilec ugotavlja, da zaradi nejasne razmejenosti med obema društvoma pri pripravah, organiziranju in izvajanju množičnih zimskih športnih aktivnosti ni medsebojne povezanosti in prepletenosti. Posledica tega je, da imamo v občini neuskaljeno uresničevanje programov, ki jih je sprejela občinska telesnokulturna skupnost, kar lahko vpliva na tudi slabšo kvaliteto programov in sektaški pristop članov enega ali drugega društva. Dolgoročneje posledice so lahko še hujše, pa že zdaj, kot ugotavlja družbeni pravobranilec samoupravljanja, nadaljnje delo obeh društev ni sprejemljivo, saj hromi delo obeh na škodo uporabnikov in družbene lastnine, prav tako pa delo v društvu ne koristi osnovnemu cilju: združenju in zblizovanju delovnih ljudi in občanov v zimskošportnih aktivnostih.

V pobudi za prenehanje obeh omenjenih organizacij je še zaprosano, naj bi občna zbornica Smučarskega kluba in Društva učiteljev, vadiateljev in trenerjev proučilo dosedanje samoupravno organiziranost predvsem z vidika krepitve kolektivnega dela in odgovornosti ter omejitve trajanja mandata za najodgovornejših funkcije v društvih, kar naj bi tudi osnovno izhodišče za samoupravno organiziranost novega društva.

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik - Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF - Ureja uredniški odbor - glavna in odgovorna urednica Jana Taškar - tehnični urednik Franc Mihavec - strokovna sodelavka Vera Mejač - Izhaja dvakrat mesečno - Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 - tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 - Kamniški občan - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska CGP Delo v Ljubljani.